

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

**XXXIX Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- XXIV Intersocial**

16 de Març de 1997

**Olivella – Santa Susagna – Els Pelagons –
Can Suriol – Olivella**

Comarques: Garraf – Alt Penedès

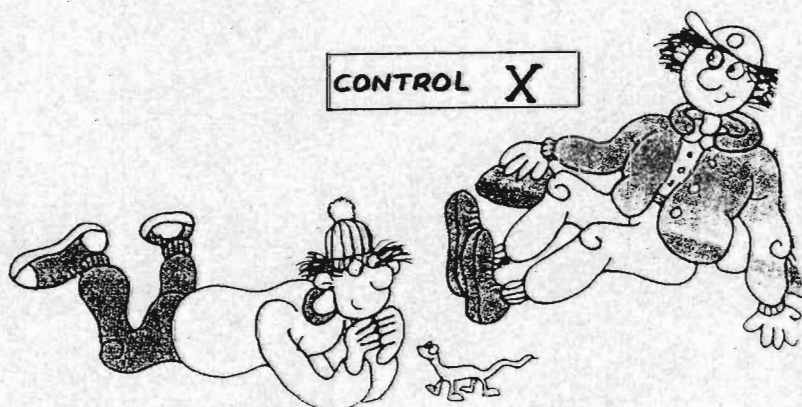


16 de MARÇ de 1997

**Agrupacio
Excursionista
TALAIA**

Carrer Comerç, 4
Telef. 93-8931257
08800-VILANOVA I LA GELTRU

XXXIX MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO (OLIVELLA)



En conveni amb:



"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA



Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social



AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ



**Agrupació
Excursionista
Talaia**

Carrer del Comerç, 4
Tel. 893 12 57
08800 Vilanova i la Geltrú

XXXIX MARXA SOCIAL D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

MUNICIPI: OLIVELLA

**Olivella - Santa Susagna - Els Pelagons
Can Suriol - Olivella**

16 DE MARÇ DEL 1997



OLIVELLA



16 de MARÇ de 1997

**Agrupació
Excursionista
TALAIA**

Carrer Comerç, 4
Telef. 93-8931267
08800-VILANOVA I LA GELTRÚ

XXXIX MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (OLIVELLA)



En conveni amb:



"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

**Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social**



AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ

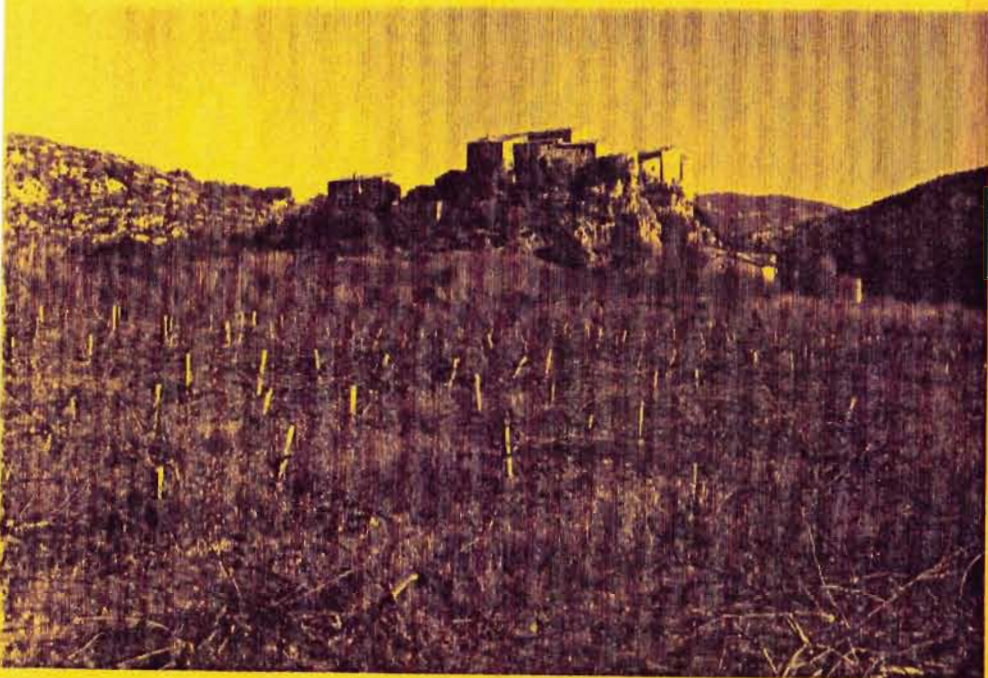
Poques marxes s'organitzen en l'actualitat a Catalunya. Moltes entitats han deixat de fer-ho per manca de recursos; i sobretot de recursos humans. La marxa més emblemàtica del nostre excursionisme, la **MARXA DE REGULARITAT DE CATALUNYA**, ha deixat de celebrar-se aquest any passat per què la Federació, mancada de voluntat reformista en aquesta qüestió, no ha sabut trobar cap Entitat que se'n volgués fer càrrec.

Inmersos en aquest món informàtic, els medis de comunicació no són propicis per generar l'interès que hauria de merèixer l'excursionisme en la societat catalana. Ens hem quedat a la cua de les activitats pròpies del jovent d'avui; aquests, no se senten motivats per anar a la muntanya i participar en proves d'aquesta índole; i, en tot cas, s'estimen més que els "duguin" a la muntanya per recórrer llargues travesses (Matagalls-Montserrat, per exemple) i/o caminades populars.

L'**Agrupació Excursionista TALAIA** trenca aquests esquemes i pel proper dia **16 de Març** ha preparat la **39 ª Edició** de la seva **MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO**. Un equip d'unes seixanta persones avalen una organització experimentada, competent i renovadora disposada a adaptar la tecnologia als nous recursos tàctics que la prova ha incorporat sense desatendre l'esperit inicial i que sempre ha caracteritzat la **Marxa**. Cada any uns 140 equips ens fan confiança participant en aquest esdeveniment. Els excursionistes són obsequiats amb l'esmorzar, un mapa original imprès a 4 tintes i un relat de l'itinerari seguit on s'hi referencia de forma completíssima el llegat històric dels indrets visitats.

OLIVELLA, un petit poble del **Garraf**, ens acollirà aquest dia per donar-nos la sortida i mostrar-nos la bellesa dels seus contorns, on l'excursionista podrà gaudir, si el dia ho permet, d'unes magnífiques vistes del massís i visitar diversos vestigis que ens identifiquen amb el nostre passat més o menys llunyà.

Es per tot això i molt més que gosem demanar-vos que feu, dins les vostres possibilitats, el ressò social necessari per què la vostra Entitat estigui ben representada en aquesta ocasió. Però, si de moment el que desitgeu es rebre'n més informació només us cal trucar quansevol dia laborable al vespre i demanar per algun delegat del Grup de Marxes. Ens agradaria molt poder-vos saludar el proper dia **16 DE MARÇ**; us hi esperem.





**Agrupacio
Excursionista
TALAIA**

**Carrer Comerç, 4
Telef.93-8931257
08800-VILANOVA I LA GELTRU**

16 de MARÇ de 1997

XXXIX MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO

**COMARCA : EL GARRAF I
L'ALT PENEDES**

REGLAMENT



"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

REGLAMENT

ORGANITZACIÓ

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA organitza la XXXIX Marxa d'Orientació per Descripció.

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa els que pertanyin a Entitats federades o grups excursionistes a partir dels 14 anys d'edat, si bé en companyia d'un adult hi podran participar amb una edat inferior. També hi podran prendre part tots aquells socis de l'Entitat que no siguin de la Comissió Organitzadora. Les inscripcions dels equips, formats per dues persones, podran fer-se a l'A.E.Talaia, carrer Comerç nº 4, del 3 de Març al 14 de Març de 1997, cada dia de de vuit a deu del vespre. Aquells equips que vulguin participar sense haver-se inscrit previament hauran de pagar un valor duplicat per inscriure's. El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips tindrà lloc a l'A.E.Talaia el dia 15 de Març de 1997 a les set del vespre, en presència d'aquells delegats d'entitats excursionistes que vulguin assistir-hi. Els drets d'inscripció seran de 1500 Pts. per equip associat a l'Entitat organitzadora i de 2000 pts pels no socis.

SORTIDA

Es donarà a Olivella. El primer equip sortirà a les vuit del matí. Si algun equip es presenta amb retard a l'hora que se li havia assignat, se li donarà l'ordre de sortida que determini l'organització.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu d'identificació que els correspongui, sempre en lloc visible. Un cop formalitzada la inscripció, només podrà canviar-se el component d'un equip abans de la sortida prèvia comunicació a l'Organització i acceptació del canvi per part d'aquesta.

Cada Entitat participant podrà nomenar un delegat, el qual serà l'única persona facultada per comunicar-se amb l'organització.

DOCUMENTACIÓ

El dia 15 de Març després del sorteig es lliurarà als delegats de cada entitat la documentació i els distintius d'identificació corresponents als seus equips. Aquest material també es podrà recollir abans de la sortida el dia de la Marxa. La documentació lliurada consistirà en:

- 1-Tots els fulls de la descripció de l'itinerari
- 2-El full de ruta per que els controls puguin anotar-hi el pas.
- 3-Un mapa inedit de la zona, imprès a quatre tintes.
- 4-El reglament de la Marxa.
- 5-Dorsals d'identificació.
- 6-Taula de transformació horaria.
- 7-Relat complementari, historico-geografic, de la zona i itinerari seguit
(Es lliurarà a l'arribada).

PARADES

Les parades i el temps de descans vindran assenyalades en els mateixos fulls descriptius. A tots els controls sense paracla de descans es concedeix un minut de neutralització per compensar la perdua de temps en la marcada d'horaris. Hom considera que els controls de pas no ocasionen cap perdua de temps. Si cal per el bon desenvolupament de la Marxa, l'Entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i de l'Arribada, hi haurà uns quants controls que figuraran esmentats als fulls descriptius. N'hi haurà uns altres, anomenats de pas, dels quals no es donarà cap referència, en aquest no es marcarà el full de ruta si ja hi consta l'anotació del control següent. Els controls faran l'anotació a mig minut vençut segons consta a la taula de transformació horària. El control no farà l'anotació mentre no hi siguin presents els dos components que formen l'equip. Els controls s'aniran tancant a mesura que l'equip escombra de l'organització comprovi que no quedi cap equip per controlar.

PENALITZACIONS

Cada mig minut d'avanzament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip i l'oficial es penalitzarà amb un punt. L'omissió d'un control de pas serà penalitzada amb deu punts.

DESQUALIFICACIONS

Serà motiu suficient de desqualificació

- 1-Efectuar anotacions o esmenes en el full de ruta.
- 2-Alterar la composició de l'equip durant la Marxa.
- 3-No passar els controls segons l'ordre establert.
- 4-Realitzar el recorregut de la Marxa, total o parcial abans de la sortida oficial de l'equip.
- 5-Canviar de lloc o amagar les marques posades per l'organització.
- 6-No portar ben visible el distintiu identificador.
- 7-Portar objectes sorollosos que puguin molestar els altres participants.
- 8-Desvirtuar l'esperit de l'Excursionisme, de paraula o obra.
- 9-Demostrar conducta incívica i produir danys a terceres persones, objectes o entorn.
- 10-Endarrerir-se més de trenta minuts en relació a l'horari oficial, en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIO

Hi haurà tres classificacions. Dues d'elles seran per equips, obeint al caràcter SOCIAL o INTERSOCIAL d'aquests. Una tercera classificació ho serà per entitats foranes.

Tant la classificació general SOCIAL com la INTERSOCIAL, s'establirà pel total de punts carregats a cada equip, de menor a major. En cas d'empat classificarà millor

- 1-L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.
- 2-L'equip que tingui més aproximacions de mitjos minuts.

Per la classificació per Entitats es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres millors classificats. El criteri de classificació serà el mateix que l'establert per a la classificació general per equips.

JURAT DE SORTIDA I ARRIBADA

Aquest Jurat serà convocat abans de sortir el primer equip participant i en finalitzar la prova.

Estarà compost de:

- Dos membres del Comitè Català de Marxes
- Dos membres de l'Entitat organitzadora
- un representant de l'Entitat forana amb més equips inscrits

Aquest Jurat podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o bé a l'arribada i, davant la possibilitat de suspendre la Marxa, convocarà obligatoriament una reunió de delegats de les entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o bé a petició de l'Entitat organitzadora.

JURAT CLASSIFICADOR

El compondran el president i dos membres del Comitè Català de Marxes, tres membres de l'Entitat Organitzadora i el delegat de cada una de les entitats participants que hi vulguin assistir. Aquest jurat es reunirà un cop hagi entrat el darrer equip participant a la Marxa i s'hagin recollit els fulls de tots els controls. S'encarregarà de revisar la classificació provisional lliurada pel control d'arribada i equip de classificació i un cop verificada, fent les modificacions que calguin, farà pública la classificació oficial sobre la qual es farà el lliurament de premis. Totes aquelles reclamacions per part dels delegats dels equips seran ateses al moment de fer-se publica la classificació i en un període no superior a 30 minuts. L'entitat organitzadora trametrà a cada entitat participant una còpia de la classificació oficial i puntuació dels seus equips. En cas d'empat en les possibles votacions que puguin tenir lloc, el vot del president del Comitè Català de Marxes o el del representant per ell designat es considerarà determinant. A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions a disposició de tots els equips.

HORARI OFICIAL

Es farà public un cop hagi arribat l'equip escombria. Havent-se fet public l'horari oficial, no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas anotat pels controls.

REPARTIMENT DE PREMIS

S'efectuarà el mateix dia de la Marxa i un cop el Jurat Classificador hagi fet publica la classificació provisional, després d'un periode de temps per atendre les reclamacions. Totes les queixes que es presentin amb posterioritat als periodes establerts seran ateses i podran modificar la classificació oficial, per be que no donaran dret a cap canvi en el repartiment de premis.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per a la celebració de la marxa; no obstant aixó, podrà esser alterada per l'Organització i suspesa si així ho acorden els delegats de les entitats participants convocats pel Jurat de Sortida. Tots el participants a la Marxa hauran de ser posseïdors de la llicència federativa vigent, la qual comporta una assegurança dels riscos d'accident i de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives. En el cas de no posseir aquesta targeta, lo qual només serà possible pels socis de l'Entitat organitzadora, participants de la marxa social, l'A.E.Talaia no es fa responsable de cap dels riscos indicats anteriorment. Qualsevol cas no previst en aquest reglament serà resolt, segons pertoquei, pel Jurat de Sortida, el Jurat Classificador, el Comité Català de Marxes o la propia Entitat Organitzadora.

En conveni amb:



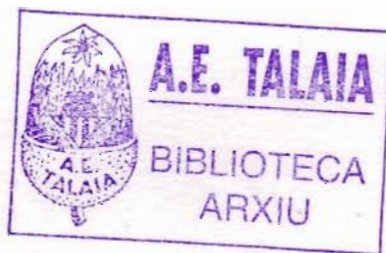
Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social



AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ



**Agrupació
Excursionista
Talaia**



Carrer del Comerç, 4
Tel. 893 12 57
08800 Vilanova i la Geltrú

XXXIX MARXA SOCIAL D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

MUNICIPI: OLIVELLA

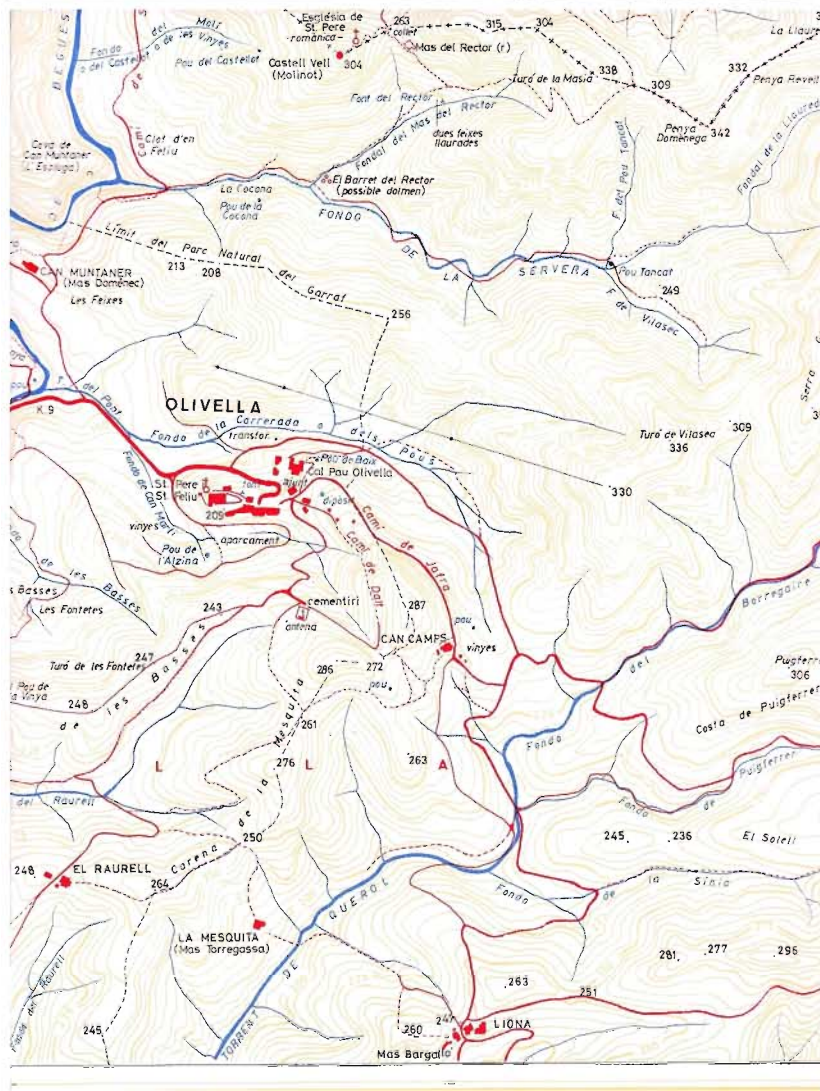
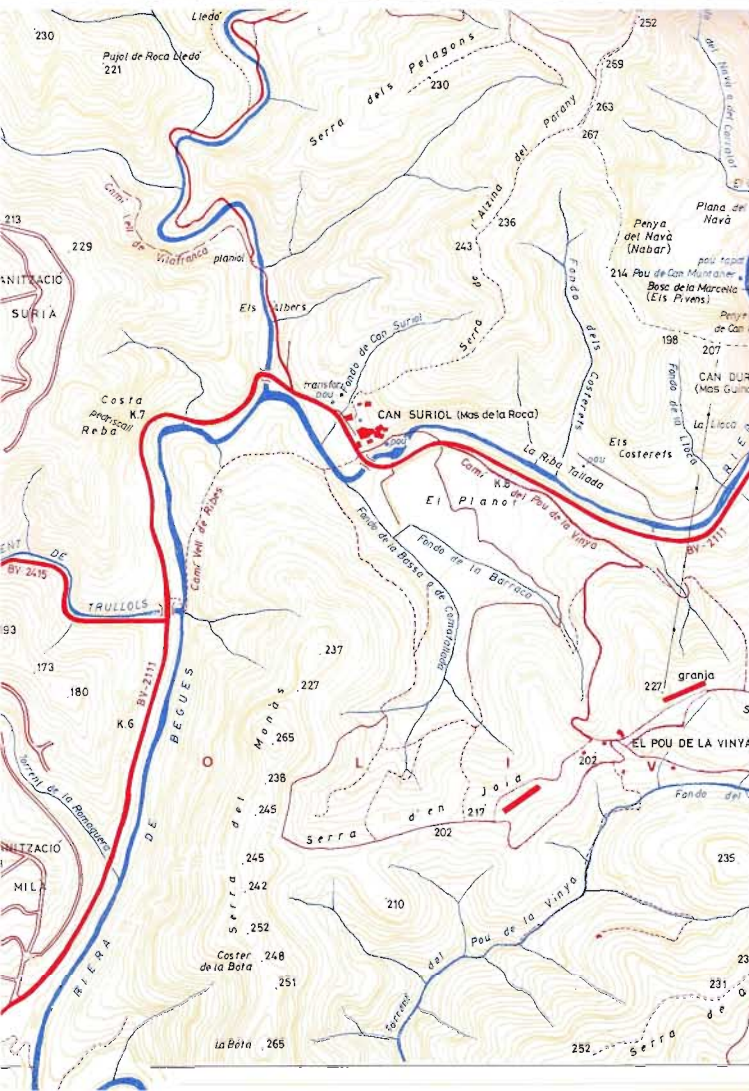
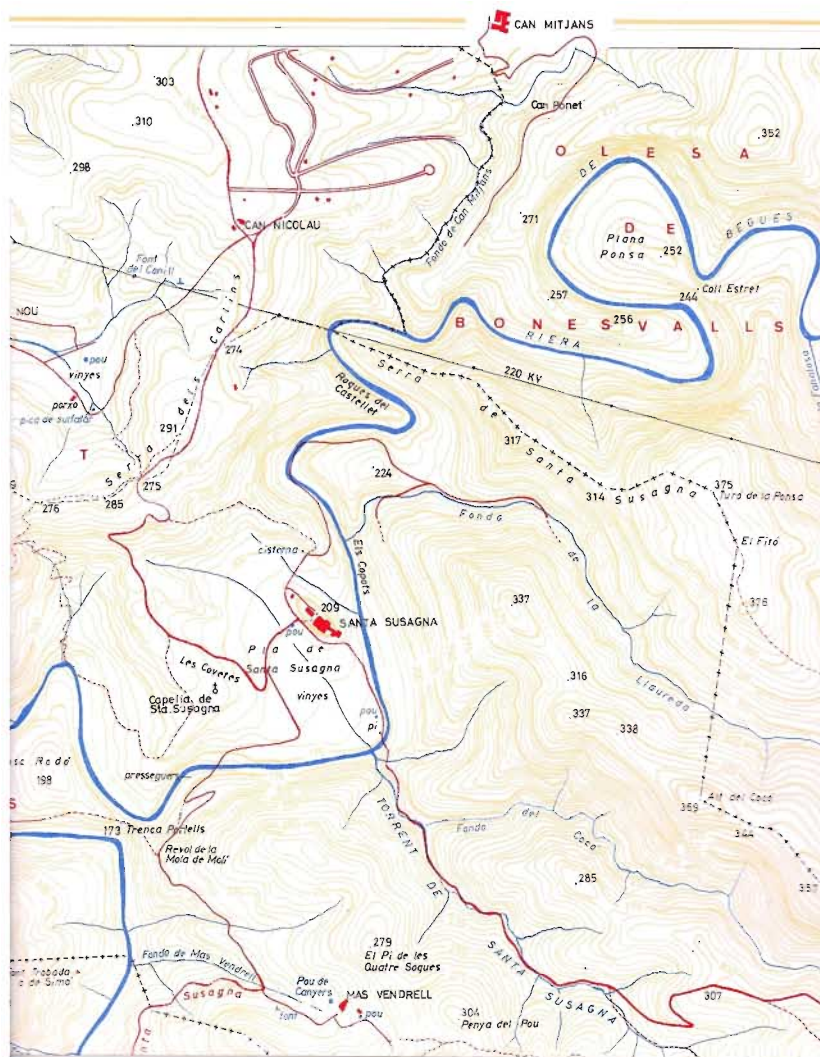
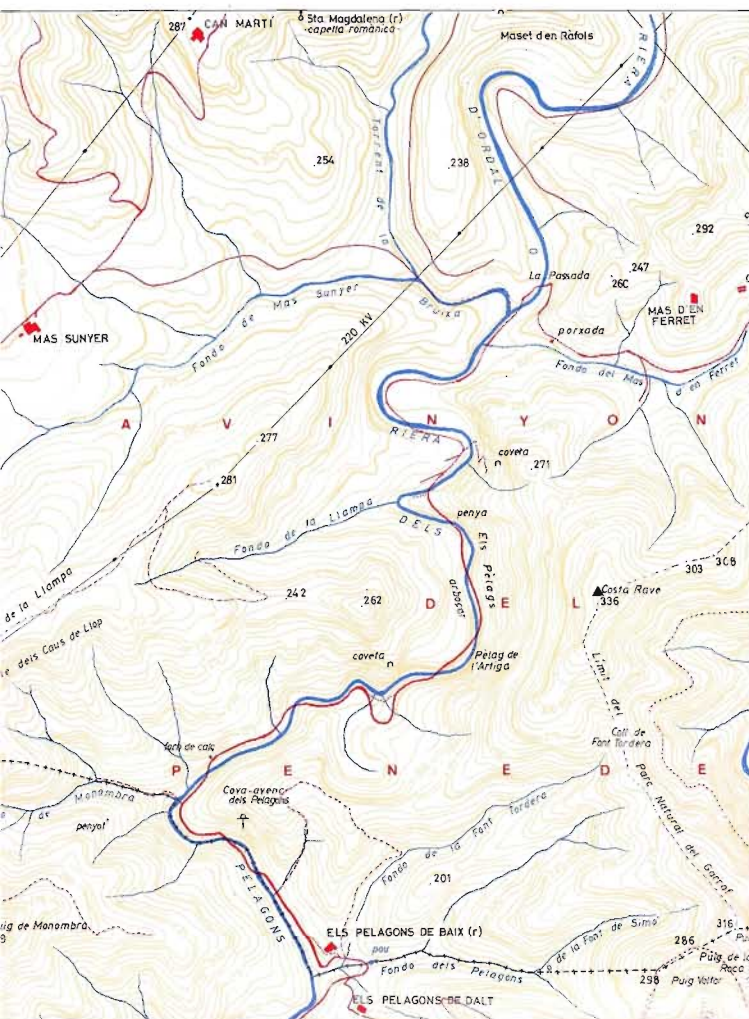
**Olivella - Santa Susagna - Els Pelagons
Can Suriol - Olivella**

16 DE MARÇ DEL 1997



OLIVELLA

OLIVELLA ~ SANTA SUSAGNA ~ ELS PELAGONS





"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

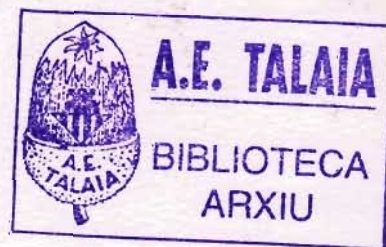
En conveni amb:



Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social



AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ





A.E. TALAIA

XXIV MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (XXXIX MARXA SOCIAL)

Comarques: Garraf-Alt Penedès

16 de març de 1997

(Cal remarcar als marxadors que els senyals de confirmació de l'itinerari de la Marxa són una rodona amb punt al mig, colors verd i vermell, i també que durant el trajecte no trobaran cap font, excepte al nucli d'Olivella)

DEL CONTROL J (OLIVELLA) AL CONTROL B

Situats al costat de la font davant de la Casa de la Vila, deixem aquesta darrere nostre i anem resseguint la filera de cases que tenim a l'esquerra; la carretera se'n va cap a la dreta. Davant nostre veiem l'església parroquial. Deixem a l'esquerra un carre-ró amb graons que baixen. Continuem endavant. A la vista d'unes segones escales, també a l'esquerra, girem i baixem els graons fins arribar al capdavall de tot, al davant d'una gran esplanada. Travessem en diagonal cap a l'esquerra aquesta àmplia zona d'aparcament municipal, de cara a un noguer amb el tronc atapeït d'heura.

Un cop al costat d'aquest noguer, torcem cap a la dreta per un camí carreter. Deixarem a la dreta un camí que se'n va cap a unes vinyes; seguim pujant. Just a l'inici d'una davallada deixem un trencall de pista a l'esquerra. El camí, ample i carener, transcorre una estona entremig de bosc de pins.

Uns 25 metres abans d'arribar a una petita clariana deixem el nostre camí per trencar a la dreta, pel costat d'un pi amb branques esqueixades, i seguir un viarany herbós. Anem a fer cap a una carretera asfaltada que travessem en línia recta. De seguida desemboquem en un ample camí pista que agafem cap a la dreta. Ens queda una riera a l'esquerra i una casa edificada enlairada també a l'esquerra.

Enllacem amb la recolzada d'un camí part del qual és encimentat i per on hi passem nosaltres per travessar una riera a gual. Deixem la caseta d'un pou a la dreta, al costat de la riera. Gairebé immediatament, abans d'acabar-se el camí encimentat, el deixem per vorejar una vinya que ens queda a l'esquerra, sense camí definit, entre els ceps i el marge. Passem per sota d'una línia elèctrica que porta a la casa abans esmentada. A l'esquerra, enlairats, uns penyots coronats per una colla de pins.

Arribem al final de la vinya i trobem una vella sínia que deixem a l'esquerra. Baixem per creuar altre cop la riera. Un cop creuada i situats a l'altre vessant, anem seguint un ampli camí al costat d'uns plans erms i alguna vinya a la dreta. El sòl que trepitgem és cobert de pinassa i estem rodejats de pins molt alts, pinyoners.

Sortim per un moment del bosc i fem un lleuger revolt cap a la dreta. Enllacem tot seguit amb un camí molt pedregós i als pocs metres el deixem per pujar per un corriol costerut a l'esquerra.

De seguida desemboquem en un camí pista, on veiem una olivera mil·lenària, i el seguim en direcció a un cobert o pallera propera, deixant el camí, que planeja, a la dreta. A ran d'un dels seus murs i d'esquena a aquesta, enfilem un corriol herbós i embrossat tot pujant. Cal estar atent a les nostres marques de pintura perquè resulta

una mica enredat.

El nostre camí transcorre per damunt de rasclers sense entrar al bosquet, que tenim a l'esquerra. A la dreta hi tenim la plana. També a la dreta veiem uns petits pins pinyoners. Anem a desembocar en un ampli revolt de pista que seguirem per l'esquerra, una mica pedregosa i descendent en el seu inici. Prescindirem d'alguns trencalls que trobem a l'esquerra. A la dreta veurem un rètol que indica el Parc Natural del Garraf.

A l'esquerra, al costat de la fondalada, podem veure una important cova d'aquests rodals; després deixem un corriol a l'esquerra que hi portaria. A davant nostre, dalt d'un turó proper, veiem un molinot i un pal de bandera.

Deixem l'ample camí i enllacem amb un corriol lateral i planer a la dreta, seguint la mateixa direcció. A la poca estona tornem a fer cap al camí que havíem deixat. El camí retomba cap enrere i nosaltres el deixem per seguir endavant sense perdre la direcció que portàvem. Ens queda un marge molt alt a l'esquerra.

Arribem en un punt de la pista on hi ha un trencall molt ample a l'esquerra, entremig de dos pals pintats de verd; l'agafem tot pujant. Al cap de pocs metres arribem davant d'unes curioses pedres.

Continuem remuntant aquest fondet una estona. Més endavant veurem davant nostre, enlairades a mig vessant d'un pujol, les restes d'una antiga masia, i quan som més amunt veiem unes altres edificacions, més a l'esquerra i més enlairades, entre elles una antiga església romànica també en ruïnes.

Ja bastant amunt del fondet deixem a la dreta uns petits camps. A l'altra banda dels camps, a prop d'un marge, trobaríem una font, però nosaltres continuem endavant. Poc més enllà deixarem el camí que seguíem, que se'n va cap a la dreta continuant pel fondo, i girem a l'esquerra, passant molt a ran d'un marge que ens queda a la dreta. Ara ens quedaran més a prop i a la dreta les parets del casalot en ruïnes que havíem vist abans; hi passem pràcticament pel dessota. Arribem en un collet on trobarem el **Control B**.

(COMPTE! EN AQUEST COLLET ELS MARXADORS TENEN 10 MINUTS D'AUTONEUTRALITZACIÓ DURANT ELS QUALS CAL ASCENDIR FINS A LA VELLA ESGLÉSIA ROMÀNICA, DALT DEL TURÓ PROPER)

Del Control J al Control A: 3,818 km/h // 1,06 m/seg

Del Control A al Control B: 2,803 km/h // 0,78 m/seg

Temps autoneutralització: 5 minuts al Control A

Temps autoneutralització: 10 minuts al Control B



A.E. TALAIA

XXIV MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (XXXIX MARXA SOCIAL)

Comarques: Garraf-Alt Penedès

16 de març de 1997

DEL CONTROL B AL CONTROL C

Situats de nou en el collet continuem per camí descendent entre el bosc, després aquest camí es fa més planer i flanquejat de gatoses, retomba una mica cap a l'esquerra seguint la fondalada. Passem pel costat d'una vella cisterna i seguidament deixem a la dreta un antic mas deshabitat.

Passat el mas el camí retomba i va descendint. A la nostra dreta, al pla, conreu d'arbres fruiters. Esquivem una cadena que barra el pas. De seguida desemboquem en una pista que fa un revolt i la seguim paral·lels al fondo que ens queda a l'esquerra.

En un punt del camí podem admirar una bona panoràmica del fondal i el meandre que forma la riera. El camí descriu un marcat revolt i de sobte ens apareix la visió d'un pintoresc caseriu dalt d'uns penyots al mig del pla. A uns quants metres passat el revolt, deixarem el camí i trencarem a l'esquerra per un corriol bastant pedregós i flanquejat de carços.

Anem a fer cap al revolt d'un camí més ample, que seguirem en la mateixa direcció que portàvem. Per l'esquerra se'ns ajunta un camí. Al cap d'un moment travessem la riera amb grossos còdols i tirem amunt per camí força ample. Deixem enrere un camí que va a uns camps.

Més endavant el camí fa un revolt i surt del bosc. Torna a aparèixer molt més a prop davant nostre el gran caseriu que hem albirat abans. Passem pel costat d'una vinya i camp de fruiters que ens queden a la dreta. Enllacem amb un camí pista i continuem vorejant la vinya. A mà dreta ens queda un pou. Ens anem acostant al nucli de cases. A l'esquerra veiem un pal indicant el GR 92-3. Creuem un altre camí i enfilem un senderó que s'apropa al caseriu i arribem finalment a dalt al pla enmig d'alguns edificis deshabitats. Hem arribat al **control C**.

Del control B al Control C: 3,986 km/h // 1,11 m/seg

Equips senars: descans 25 minuts al Control C (esmorzar)

Equips parells: temps autoneutralització 5 minuts al Control C



A.E. TALAIA

XXIV MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (XXXIX MARXA SOCIAL)

Comarques: Garraf-Alt Penedès

16 de març de 1997

DEL CONTROL C AL CONTROL G

Continuem pel camí principal, un camí empedrat. Davant nostre una extensió de camps de conreu i muntanyes no massa elevades. Més endavant el camí passa per entremig de vinyes i fruiters. Al final de la vinya deixem el camí més marcat que se'n va cap a l'esquerra i nosaltres girem a la dreta, seguint un camí de carro pujador i herbós en el seu inici, després es fa pedregós i força costerut.

Arribats al capdamunt, desemboquem en el revolt d'una pista ampla, que seguirem en sentit ascendent. Trobem un enforcall de camins; deixem la pista que se'n va cap a la dreta i també un trencall de l'esquerra i continuem pel mig. Passem pel costat d'un pal de senyalització del GR 92-3 i gairebé immediatament deixem un altre trencall a la dreta.

Més endavant deixarem un corriol davant nostre i el camí gira sobtadament cap a la dreta, tot flanquejant el fondal que ara tenim a l'esquerra. El sender és a trams estret i vorejat de gatoses.

Fem cap en una ampla pista i girem a l'esquerra. A la dreta deixem un trencall que va a uns conreus. Estem a les envistes d'un cobert.

Passem a ran d'aquest cobert que ens queda a l'esquerra. Continuem per ample camí. A la dreta podem veure, una mica enlairats, dos masos o corrals. A l'esquerra tenim conreus de vinya i deixem alguns camins que s'hi endinsen. Més endavant, el nostre camí, planer, travessa unes vinyes i més enllà passem pel costat d'un altre cobert que ens queda a l'esquerra. Fem un revolt i travessem una riera. En un parell d'arbres hi veiem senyals de GR.

Creuada la riera la pista bifurca i agafem el trencall esquerre, un pèl baixador. Tornem a creuar la mateixa riera, per segona vegada, per un tram encimentat i el camí es fa pujador. Ens queda la riera a la dreta i una vinya allargassada a l'esquerra. El camí és ara molt recte, ample i planer.

Tornem a creuar la riera (3a vegada) i el camí s'eleva molt suaument. Deixem un trencall de pista pujadora a la dreta. Tornem a deixar una altra pista a la dreta, aquesta planera. Descendim una mica per creuar un altre cop la riera (4a) per un tram encimentat i malmès. La pista retomba i puja cap a l'esquerra deixant un trencall al davant. Tornem a baixar i travessar la riera (5a), que ara ens queda a l'esquerra.

Nou creuament de riera (per 6a vegada), ara ens queda a la dreta. La tornem a travessar (7a). Passem per una zona de bonics arboçars entre altra vegetació abundosa. Tornem a creuar la riera (8a) per un tram encimentat. El camí és una mica pujador.

Una poca estona després d'haver creuat la riera i en arribar al costat d'un grupet de pins, deixem la pista, ampla i planera, per girar a la dreta per un corriol mig emboscats i baixador i de sòl herbós; després passa per damunt d'uns rocallsos i baixa menys

sobradament cap al fondal. De seguida anem a fer cap altra vegada a la pista que enganxem cap a la dreta en sentit descendent. El fondet ens queda a la dreta.

Tornem a travessar la riera per 9a, 10a i 11a vegades. El camí continua planer. Més endavant albirem a mig vessant de muntanya un mas. Creuem per 12a vegada la riera, que ens queda ara a la dreta. A la vista dels darreres d'un mas en ruïnes deixem la pista i agafem un corriol a l'esquerra, herbós i pujador, que ens mena a l'antiga era del mas i al davant de la seva façana principal, al costat d'un bon exemplar de figuera.

Deixem aquest mas darrere nostre i continuem endavant pel camí principal. En creuar un fondet ens queda un pou a l'esquerra. Passat aquest, el nostre camí, ample i herbós, fa una giragonsa cap a la dreta. A l'esquerra, una mica elevat, veiem un altre mas no tan antic com l'anterior. Deixem, també a l'esquerra, un trencall de pista que se'n va amunt.

El nostre camí ens va apropant a unes penyes que tenim al davant, molt boniques. Després d'haver deixat un parell de trencalls a l'esquerra i bastant abans d'arribar a les penyes esmentades, deixem l'ample camí per trencar a l'esquerra i seguir un corriol flanquejat de carços i una mica confús. De seguida tornem a sortir a la pista que havíem deixat i creuem un altre cop la riera, per 13a vegada. A la dreta deixem un camí que se'n va enrere. Tornem a travessar la riera (14a vegada), i bastant després la travessem de nou (15a).

Passem per un sector on el camí s'ha eixamplat formant una petita placeta i de seguida travessem altra vegada la riera (16a). Passem a prop d'una vinya que ens queda a l'esquerra, de la qual ens separen uns esbarzers.

Desemboquem en una carretera asfaltada i la seguim en direcció a un gran case-riu proper. Al cap d'uns metres deixem la carretera per pujar per camí mig encimentat que porta a prop de la masia pairal. Hem arribat al **control G**.

Del control C al control D: 3,376 km/h // 0,94 m/seg

Del control D al control E: 5,008 km/h // 1,39 m/seg

Del control E al control F: 4,623 km/h // 1,28 m/seg

Del control F al control G: 4,484 km/h // 1,25 m/seg

Temps autoneutralització: 5 minuts al control F

Equips senars: temps autoneutralització 5 minuts al control G



A.E. TALAIA

XXIV MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (XXXIX MARXA SOCIAL)

Comarques: Garraf-Alt Penedès

16 de març de 1997

(Cal remarcar als marxadors que els senyals de confirmació de l'itinerari de la Marxa són una rodona amb un punt al mig, colors verd i vermell, i també que durant el trajecte no trobaran cap font, excepte al nucli d'Olivella)

DEL CONTROL G (CAN SURIOL) AL CONTROL J

Sortim del Control per un camí baixador separant-nos així de la bonica façana lateral de la masia, amb arcades, i agafem la carretera, només alguns metres, per tombar i resseguir la finca pel costat d'un magnífic marge de pedra festonejat de figures de moro, atzavares i xiprers.

A la dreta veiem un bonic exemplar de pou i un abeurador per a animals. Ens allunyem del caseriu i passem durant alguns metres per l'ampli llit d'una riera, plena de còdols. Deixem la riera i continuem per la dreta per camí pujador i pedregós, fins arribar a una carretera asfaltada que creuem i passem així a l'altra banda entrant en un bosquet de pins i alzines.

Deixem alguns trencalls i anem seguint el camí principal, ample i ascendent, paral·lels a la carretera que tenim a l'esquerra. El camí a trams planeja i és també a trams encimentat. A la dreta, elevades, unes vinyes. Més amunt deixem un altre parell de trencalls a la dreta.

Quan la nostra pista inicia un revolt molt marcat a la dreta, la deixem i seguim un baixador ramader, a l'esquerra, entre pins, que va flanquejant pel fondo. Després d'una sobtada baixada el sender es fa més ample i puja tot marcant alguna giragonsa. Passem paral·lels a una línia d'alta tensió, després ens n'apartem. El camí es fa una mica costerut.

Al final de la pujada deixem un trencall a la dreta que se'n va cap a unes naus. Nosaltres seguirem en la mateixa direcció que portàvem tot carenejant. A la nostra esquerra veiem un poblet i més separat el recinte del cementiri.

Si el dia és prou clar podem contemplar mentre carenegem una magnífica panoràmica. A l'esquerra sobresurt la retallada silueta de la serralada de Montserrat, a la dreta i mirant enrere podem veure el Puig Montgròs, carregat d'antenes, Olèrdola i més llunyà el Montmell. Davant nostre, al darrere del cementiri, el Puig de la Mola. Seguint per la carena deixem un camí herbós carreter a l'esquerra i més endavant un trencall més marcat a la dreta, al costat d'una torre metàl·lica.

Poc abans d'arribar a l'entrada del cementiri, agafem un camí paral·lel inferior que remunta fins a una petita plaça triangular, amb un pi al mig, i seguim la branca de l'esquerra, que davalla, retombant el fondal, que ens queda a la nostra banda esquerra.

El camí ha esdevingut herbós i malmès i comença a baixar; més endavant trobem

algunes cases. Al final d'un curt tram encimentat i a la vista d'unes escaletes, a l'esquerra, anem baixant els graons fins a sortir als darreres de la Casa de la Vila i després davant la seva façana principal. Hem arribat al **control J**.

Del control G al control H: 3,349 km/h // 0,93 m/seg

Del control H al control I: 4,157 km/h // 1,15 m/seg

Del control I al control J: 4,330 km/h // 1,20 m/seg

Temps autoneutralització: descans 5 minuts al Control H

Equips parells: descans 25 minuts al control J (esmorzar)



16 de MARÇ de 1997

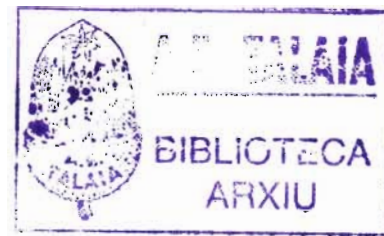
RELAT COMPLEMENTARI

XXXIX MARXA SOCIAL D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ Olivella (Garraf)

Organitzada per:

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

Vilanova i la Geltrú



XXXIX Marxa Social d'Orientació per Descripció

XXIV Marxa Intersocial

16 de març de 1997

***Olivella - can Duran - can Muntaner
el Barret del Rector - masia del Rector
l'Església Vella de Sant Pere - el Castellvell
mas Vendrell - Santa Susagna - can Nicolau
els Pelagons - can Suriol - Olivella***

Comarques: Garraf - Alt Penedès

Insistim en fer la Marxa de la Talaia prop de casa. La participació vilanovina de les darreres edicions recomana no fugir de la rodalia i continuar fent innovacions en l'organització i execució de la cursa. Però, ja ho vam comentar l'any passat: la proximitat limita un dels objectius bàsics de la marxa, que és el de contemplar llocs de veritable atractiu paisatgístic. No volem dir que els llocs que escollim no siguin interessants —Santa Susagna n'és un exemple—, però tenien millor aspecte abans dels incendis. I avui, endinsar-se en el massís del Garraf és veure muntanyes i més muntanyes amb poca vegetació —i de poca alçada— a causa de les cremades de fa uns anys. Per altra banda, els paratges de les curses celebrades a Ribes i els indrets d'enguany tenen molta similitud, és a dir, que no se'ls pot titllar d'originalitat.

Tot preparant l'itinerari, les lleres de les rieres aportaven una raresa que donava molta vida al recorregut: totes canalitzaven un bon cabal d'aigua que emplenava guals i pèlags, tot fent el seu característic mormoleig, brogit que potser no s'escoltarà el dia de realitzar la marxa, ja que les rieres garrafenques poques vegades porten aigua i l'excepcional temporada de pluges de què hem gaudit, tal vegada ja s'haurà acabat. Tant de bo sigui possible encara travessar els guals amb aigua!

Per cert, hem de recordar que la Marxa de la Talaia no és inèdita a Olivella. L'any 1966 s'hi va celebrar la vuitena, que, sortint del poble i passant precisament per **Santa Susagna**, va fer un recorregut de gairebé 17 quilòmetres per finalitzar a **can Suriol**. Aleshores la participació fou de 24 parelles de socis, que van emprar-hi 4 hores. Hi hagué pocs equips, però eren les beceroles de les marxes i encara no hi venia gaire gent de fora. De mica en mica es van anar guinyant adeptes, circumstància que concedí viure els temps del «boom» d'aquesta especialitat excursionista. Actualment aquesta activitat està en crisi i la nostra marxa va fent la viu-viu mentre altres societats la van suprimint. És de desit-

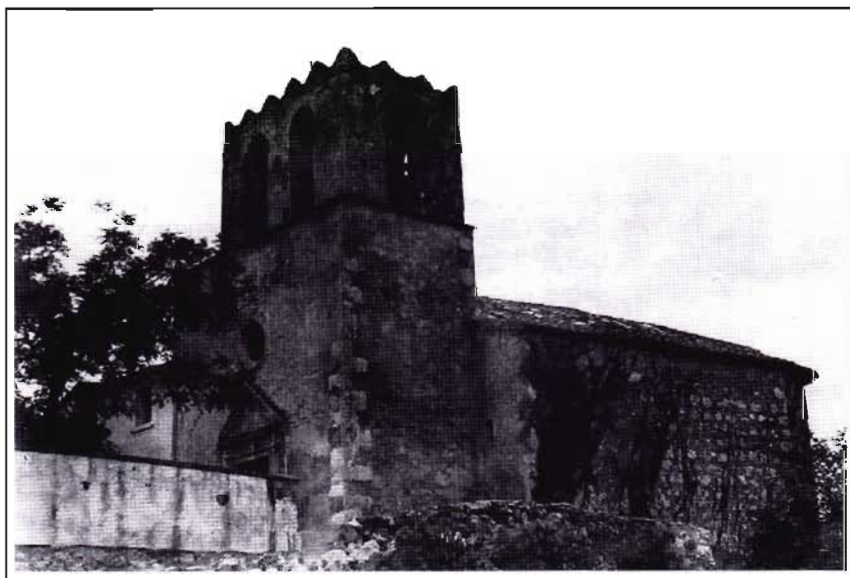
jar que duri tot el que puguem, encara que ens quedem sols.

Bé, aquesta segona edició a Olivella haurà evocat a algú —només fa trenta-un anys!— qualche racó per on havia passat. El **Barret del Rector** o l'encastellada fortificació de **Santa Susagna** són inconfusibles i no s'obliden fàcilment. Felicitats als que tenen la sort de fer la cursa d'enguany i ja la van fer aleshores. Aquest fet demostra que encara estan en forma, tot i el «si no fos».

Passem a donar unes pinzellades d'Olivella i dels indrets escollits en aquesta singladura garrafenca. El terme municipal d'Olivella és situat en el bell mig del muntanyam càrstic del massís, estenent-se des de vora Vallgrassa, a llevant, fins a tocar Viladellops i Olèrdola per la part de ponent; a migdia arriba a les envistes de la Mediterrània i a tramuntana veu les planes penedesenques d'Avinyonet i Olèrdola. La meitat oriental del municipi forma part del **Parc Natural del Garraf**, espai protegit, original, diferent i únic a tot el Principat, territori de relleus baixos i cims suaus que contrasten amb barrancs profunds —els fondos—, de vessants escarpats de pedra calcària, afavorits per a la formació de coves, avencs, dolines i rasclers. Amb la incorporació de l'antiga baronia de **Jafra** —que inclou **la Plana Novella**— Olivella té una longitud mitjana de 10 km i una amplada de 3'6, amb una extensió de 38'76 km², limitant amb Begues, Sitges, Ribes, Canyelles, Olèrdola, Avinyonet i Olesa de Bonesvalls. En el cens de 1995, el municipi tenia 767 habitants i actualment està creixent molt de pressa. El poble és situat dalt d'un turonet, al voltant de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Feliu, que com veurem és successora d'un primitiu temple romànic proper a les restes del castell Vell. El terme està format per un conjunt de masies, la majoria deshabitades, i per sis urbanitzacions, a més del poble de Jafra, fa temps abandonat. Des de fa unes dècades, Olivella acull un important nombre de persones que hi cerquen la segona residència, atretes pel seu paratge recollidor i equilibrat, que a la vegada

permet disposar de molt a prop de tots els beneficis turístics dels pobles del litoral.

La cursa d'aquest any transcorre a cavall de dues comarques en un indret de característiques similars a la resta del massís del Garraf, amb rieres seques de tipus torrencial. La **riera de Begues** —que neix en la dolina on és situat aquest darrer poble— i la **riera dels Pelagons** —que ho fa a les muntanyes de l'Ordal— són els eixos de la marxa, ja que es camina riera amunt de la primera i es torna riera avall de la segona. Aquests cursos hidrològics s'uneixen a **can Suriol** per seguir en direcció al litoral de Sitges passant tortuosament per terme de



Sant Pere i Sant Feliu del Castell Nou (1968). Foto: V. Carbonell.

Ribes. Tot i els incendis, resta força vegetació, però bàsicament bargalló —margalló en altres contrades—, coscó o garric, mata o llentiscle i carç o càrritx, que són omnipresents. Hem esmentat els noms populars comarcals, poc divulgats a la resta de l'àmbit català, però que a Olivella mateix existeixen com a noms de lloc: **mas Bargalló**, **la serra dels Coscons**, **el puig de Mata-rodona** i **la Carçosa**. No calen més comentaris.

La marxa descriu un cercle que puja fins vora Oleseta i baixa un xic més avall del poble d'Olivella. Aquest municipi és mil·lenari. Un document de l'any 992 que fa referència a Viladellops i a la seva església, els situa a la Marca, junt al Penedès, en terres d'Olèrdola, d'Olivella i de la Marítima —actual comarca del Garraf—, afrontant amb els «termes de l'anomenat **castrum Olivella**». El que queda d'aquest castell —i del primitiu nucli habitat— és al capdamunt del **puig Molí**, ja que sobre les runes de la fortificació el rector hi volgué construir un molí de vent que mai no va funcionar. Ja en parlarem. Del **Castellot** o **Castell Vell** encara en queden unes parets. En van dir «Vell» per haver-ne alçat un de «Nou» —documentat així l'any 1264— al redós del qual va créixer l'actual poblat d'Olivella. Tot i així, l'antiga església romànica de Sant Pere —citada per primera vegada l'any 1271—, propera al vell castell, continuà essent la parròquia fins ben entrat el segle XVII, mentre l'actual de Sant Pere i Sant Feliu ja existia el 1429. La carta de població de la nova Olivella és del reulat any 1164, obligant els beneficiaris del **puig de Cabot** a construir cases i fortificar-lo en un termini de sis anys. Aquest és l'origen del que després en van dir **Castell Nou**, ara desaparegut. En el segle XIII, el castell i el terme d'Olivella van passar a ser propietat del priorat de la Capella de les Onze Mil Verges de la Seu de Barcelona (actual santa Llúcia) i el 1271 el bisbe instituï un preverat a la «capella de **castrum nostrum** de Olivella», mencionant-se el degà **Pere d'Olivella**, ascendent de la nissaga de **can Pau Olivella** i parent de **Bernat d'Olivella**, que fou arquebisbe de Tarragona (1271-1287). La unió perpètua de l'església de Santa Maria de Jafra a la de Sant Pere del castell data de l'any 1432. La baronia jafrenca encara tenia terme propi el 1790, però el 1819 ja era annexionada a Olivella.

No pretenem fer més història del lloc, però cal dir que en el primer cens conegut de 1358 hi havia 21 focs o llars i que a la darrereria del segle XV la despoblació fou gairebé absoluta a causa de la forta crisi econòmica, política i social que sofrí el Principat, en part provocada per l'epidèmia de la Pesta Negra. Poc a poc, després de temps difícils, Olivella ressorgí mentre les masies es tornaven a obrir. A partir d'aleshores —segle XVI—, el municipi va viure èpo-



Pou amb sínia de can Duran (1997). Foto: V. Carbonell.

ques de més o menys prosperitat, assolint un mínim poblacional el 1975 amb 75 persones. Ja hem dit que l'any 1995 es van censar 767 habitants, amb un creixement dels més elevats de Catalunya. El poble s'ha modernitzat i les urbanitzacions s'han legalitzat. El reviscolament d'un lloc que fa unes dècades era pràcticament solitari ha estat un fet. Que aquest nou despertar d'Olivella sigui per molts anys!

La marxa ha començat a la plaça Major, en direcció a l'església, que s'ha deixat a la dreta en baixar per les escales que porten a la ronda Sud. S'ha creuat l'aparcament i s'ha seguit pel camí que passa per damunt del **pou de l'Alzina**. L'antic camí s'adreça a la plana. Nosaltres n'hem agafat un de pujador a l'esquerre que es trobava amb un de carener herbós, atapeït de carç, descendent per bosc fins a la carretera. Allí, un corriol ens ha portat a l'antic camí de Ribes a Olivella per can Suriol, viarany que hem deixat per traspasar la **riera de Begues** a les envistes de **can Duran**, vorejant la caseta d'un pou.

Can Duran, antiga propietat dels Pau Olivella, era coneguda per **mas Guinart** (1681-1711), però des del segle passat es coneix pel cognom del masover. Els Duran eren un llinatge olivellenc del segle XIV que en el XVIII van anar a viure en aquesta masia. Ja l'any 1830 la casa es documenta per **casa Duran**, família que hi restà fins els anys quaranta del segle present. El cognom també donà nom a la «peña de **cal Duran**» (1848) i al «pou de **cal Duran**» (1847), centenària deu d'aigua viva a la qual els amos de can Pau Olivella hi van instal·lar una sínia després de la guerra, encara avui visible. La penya de can Duran —veïna de les penyes del Navà— en el segle XV era anomenada «penya d'en Cabot». En el centre de la paret es veu la cova d'en Duran, penjada a uns 50 m del llit de la riera, amb una entrada que té 3,75 m d'alçada, 3 m d'amplada i 6'75 m de galeria inclinada. Es tracta d'una sorgència



Can Muntaner, façana principal (1977). Foto: V. Carbonell.

morta i fossilitzada. En les penyes del Navà també hi ha unes coves, la del Navà i la de la Figuera, situades al peu de la paret, cap d'elles amb troballes arqueològiques.

Val a dir que a **can Duran** hi viu l'actual alcalde d'Olivella. Els amos continuen essent els de can Pau Olivella.

Hem deixat la masia a la nostra esquerra per caminar entre la vinya i la riera, fins aconseguir les ruïnes del **pou de can Duran**. Enfront de la sínia hem baixat a la riera per entrar en **els Pivens**, bosc que va plantar la senyora Marcel·la, àvia del propietari de can Suriol. Travessada aquesta bonica bosquina, s'ha seguit un tros de camí del Navà a **can Muntaner**, des d'on es podia observar la **cova d'en Duran** en la penya del mateix nom.

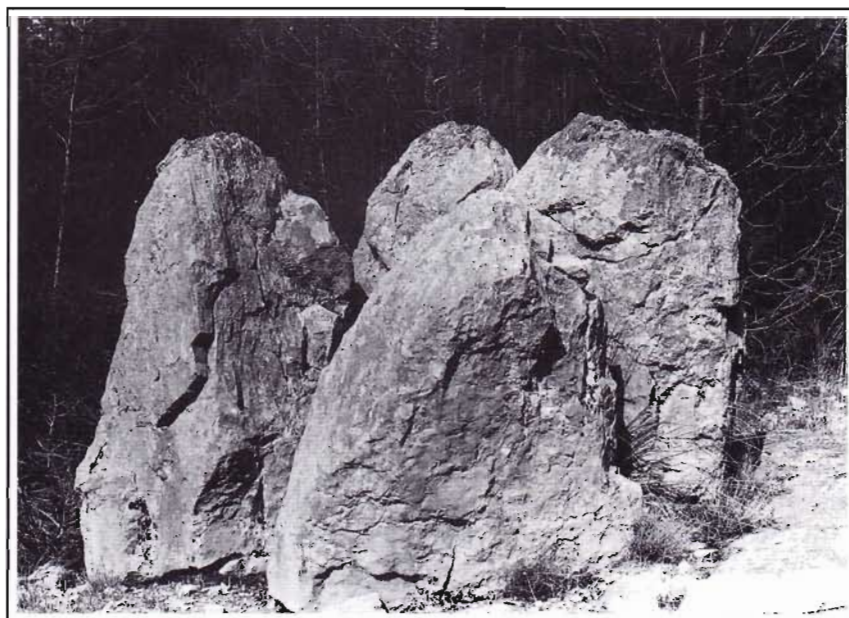
Can Muntaner antigament era conegut per **mas Domènech** (1681-1822). Derruït i rehabilitat pels Puig de l'actual can Camps, el van vendre als Muntaner l'any 1686, que a la vegada el van vendre als Falç de Sitges el 1733, quedant per uns anys els Muntaner de masovers, fins que foren substituïts pels Pasqual, que hi visqueren fins ben entrat el segle XX. De l'any 1820 es troba un document que diu «Manso Domènech, hoy Montaner», però un parell d'anys després es discutia la divisió entre el «manso llamado Domènech i la Masia del Curato» (per masia del Rector). Des d'aleshores ja s'ha perdut el primitiu nom. **Can Muntaner** va passar a la família Camps de can Suriol a la darrereria del segle passat. Les seves propietats depassen la riera de Begues

i arriben dalt la carena de sobre el Navà, a les envistes dels Pelagons. La casa ha donat nom a la **cova de can Muntaner**, situada riera amunt de la masia.

S'ha escollit fer drecera pel darrere la pallissa i de la casa, escurçament que no ens ha deixat veure la façana del mas i fer-li una fotografia. L'atall rascler ens ha conduït al camí d'Olivella a Santa Susagna, prop d'on comença el Parc Natural del Garraf. Des d'aquest vell camí romà —que

de Cubelles anava a Olesa de Bonesvalls— es pot contemplar l'esmentada cova de can Muntaner, també coneguda per l'**Espluga**, grandiosa cavitat natural dintre de la qual s'hi encabien més d'un ramat de bestiar, ja que la seva entrada té una altura de 8,75 m, una amplada de 19 i un recorregut de 21. Segons els entesos, la cova deu el seu origen a l'erosió i corrosió de les aigües de la mateixa riera, quan el seu nivell passava per l'entrada, desgastant i soscavant les parets de la roca pels seus punts més tous. L'Espluga surt documentada l'any 1429 i donava nom a les terres del seu entorn.

Passat l'indret s'ha deixat el camí d'Olesa pel que entra en el fondal de **la Servera**, que baixa dels contraforts de la Mola i que agafa el nom d'una gran servera que hi havia vora la barraca del Borregaire, arbre que s'esmenta en un inventari de terres de can Martí, l'any 1889. Ascendint pel llit del torrent s'atnyia el Barret del Rector.

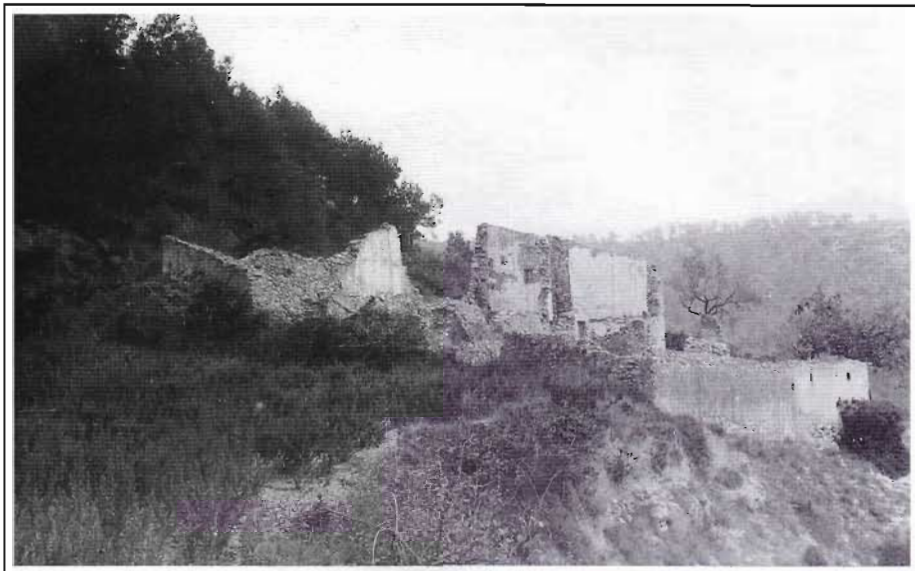


El Barret del Rector (1978). Foto: V. Carbonell.

El Barret del Rector són quatre grans pedres agrupades col·locades sobre d'un rocallís, d'on s'exclou la possibilitat de formació natural. Els investigadors han exposat les seves opinions, però la majoria creu que el Barret tant pot representar un monument megalític com una fita de propietat o jurisdicció. Sigui el que sigui, és un dels monuments més enigmàtics de la comarca. La primera notícia documentada d'aquesta antigalla és de l'any 1820: «lo barret del Rector». Des d'aleshores, totes les referències el vinculen a un límit de propietat. Hi ha qui diu que la pedra que falta al damunt és la que resta un xic apartada, a la banda de migdia.

Hem deixat aquesta «incertesa megalítica» pujant pel camí de la masia del Rector, primitiu recorregut missader mentre fou parroquial l'església de Sant Pere, caminal actualment mig perdut per la vegetació de carcres, que va pujant per la fondalada del Rector fins retomar dalt de tot ran d'una marjada de la masia, a les envistes del Castellvell, aconseguint el collet per permet accedir a l'església Vella de Sant Pere i a les runes de la fortificació. Des del cim es podia admirar tota la rodalia fins a les Gunyoles i les muntanyes del massís. I en dies clars es contempla Montserrat i fins i tot la nevada serra del Cadí.

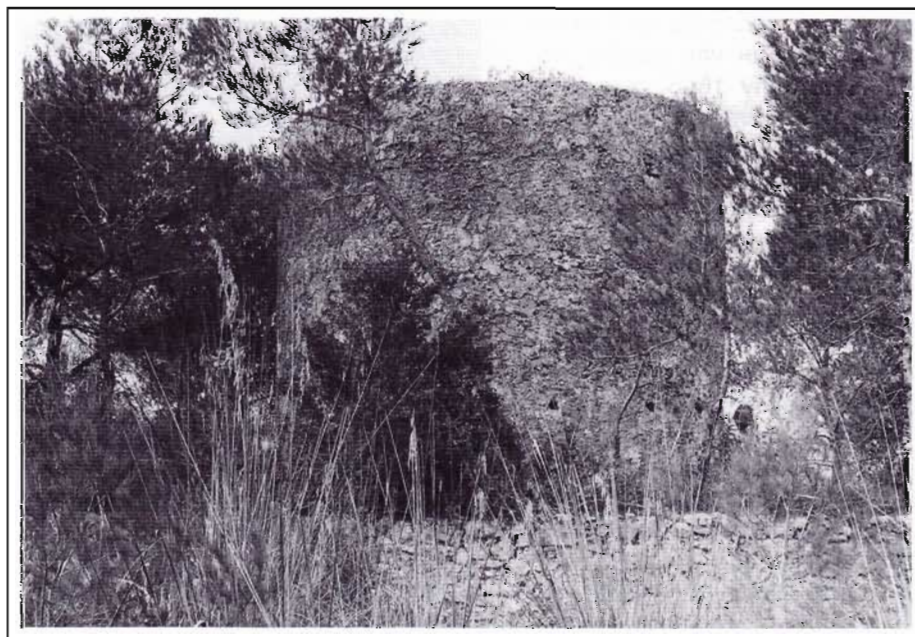
La masia del Rector o simplement **la Masia** són les ruïnes d'una casa contrafortada abandonada els anys quaranta, seu de la rectoria d'Olivella fins que fou traslladada (vers 1815) al costat de l'església del poble. Primitivament denominada «palacium episcopale» (1302) i també «l'Abadia», a partir del segle XVIII passà a tenir masoveria fins la seva extinció. En el fondo del Rector existeix la font del mateix nom, en la qual hi havia una pica cilíndrica que probablement era la pica baptismal



Masia del Rector (1966). Foto: V. Carbonell.



Sant Pere del Castell (1997). Foto: B. Forgas.



Molí del Castell Vell (1966). Foto: V. Carbonell.

de l'església romànica de Sant Pere del castell, distant solament uns 300 m en línia recta del seu emplaçament actual.

Aquesta font és situada a la dreta del camí de pujada a la masia, prop d'un llorer que hi ha tocant un marge, lloc al qual es pot arribar per mitjà d'un corriol esborradís. No havent-hi la pica, l'aigua queda entollada per la feixa erma, essent inútil abeurar sense recipient.

L'**església Vella de Sant Pere** va ser donominada així en el moment que s'alçà la nova del poble actual, vers el segle XV. Sant Pere és un edifici romànic d'una sola nau amb absis semicircular llis i porta a la façana de migdia. La volta de canó de la coberta fa més d'un segle que es va ensorrar. L'església existia l'any 1271 en instituir-se el preverat i fou parroquial fins l'any 1625, tot i que com a «vella» ja s'esmenta el 1429. Es té constància que era derruïda l'any 1889. En el seu interior encara hi vam veure un altar de pedra (anys 1960), avui aixecat per algun buscador de tresors. En altre temps també hi hagué sepultures, entre les quals cal citar la que elegí Guillem Messeguer l'any 1358.

El **Castellvell d'Olivella**, després denominat **Castellot** i més recentment «**Molinot**», va ser «vell» en construir-se el **castell Nou** en el puig Cabot, a partir de l'any 1164. Aquest «nou» ja surt documentat el 1264. Com hem dit al principi, el castell termenat d'Olivella existia l'any 992. En el segle XII era una possessió dels Oluja, emparentats amb els Cervelló, senyors d'Olesa de Bonesvalls, i el 1216 fou cedit pels Ferran del terme d'Olèrdola al fill Berenguer d'Olivella. Després, el 1236, Olivella era de Galceran de Timor, de la família dels Queralt i dels Oluja. Posteriorment, descobrim els lligams amb el priorat de la Seu barcelonina i fins i tot la seva jurisdicció es veu discutida en un plet entre el bisbe i el prior (1294). Des d'aleshores, el terme d'Olivella va pertànyer al Cabilde de la catedral fins al segle XVIII.

En el cim del turó on hi havia el castell s'hi troba, d'una banda, un molí de vent inacabat que impossibilita saber si en el mateix lloc hi hagué una torre circular. D'altra banda, en canvi, és molt més antic un recinte ampli que té forma trapezoïdal i ocupa bona part del planell cimbal. Els murs tenen entre els 16 cm de la part de migdia fins els 26 cm del mur de ponent. Les restes de llevant i ponent són les més conservades i assoleixen els 2 m d'alçada. Aquestes parets de pedra poc treballada —tal vegada amb algun tros d'«opus spicatum»— poden ser del segle XI.

El molí és relativament recent. El rector Pla (1815-1842) va demanar «edificar un molí de vent» l'any 1833. Una vegada concedit el permís, el devia tenir tal com el veiem quan es va morir. Els traginers que portaven les moles pels camins de les Gunyoles, en assabentar-se de la defunció van abandonar-les vora Santa Susagna. El 1966 encara hi eren, però actualment han desaparegut. Serà que fan servei en un lloc més adequat que el puig Molí?

Una vegada hem vist l'església i el que queda del castell, s'ha retornat al collet que fa de divisòria d'aigües entre la masia del Rector i les terres del mas Vendrell, casa que deixem a la dreta tot caminant pel costat d'una cisterna.

El **mas Vendrell** és del terme municipal d'Avinyonet, en el sector de l'antiga quadra de Santa Susagna, però encara avui parròquia d'Olivella. Documentat des de 1618, el mas Vendrell en tot temps fou masoveria de can Pau Olivella, fins que quedà deshabitada fa uns anys. La seva cabalosa font ha representat el seu millor mitjà de vida, ja que ha permès tenir-hi horts i extenses plantacions de fruiters. La dou del mas Vendrell i la de la masia del Rector foren sens dubte les que subministraven la major part de l'aigua necessària als habitants del primitiu nucli del castell d'Olivella, tot i que disposaven d'una altra en el fondal de les Vinyes, a ponent del Castellot.



Mas Vendrell (1966). Foto: V. Carbonell.

Passat el mas Vendrell es pot veure el canyissar que hi ha a l'entorn de la font i de la bassa, enguany plena a vessar. Circulant pel costat d'una repoblació de fruiters, es tornava al camí de Santa Susagna, camí ral a partir d'aquest tram abandonat per falta d'ús, després d'haver estat fressat durant centúries, com ho indiquen les roderes dels carros que hi passaven. Des d'un revolt d'aquest antic camí es veu el meandre de **Trenca Portells** rodejant el **Bosc Rodó**, al qual només s'hi pot accedir per un estret que no passa dels 50 m d'amplada.

El camí carreter baixa a la riera retombant pel bosc. Hem fet drecera gràcies a un corriol baixador ple de carços que ens ha portat fins a un cotxe esgavellat, tal vegada el darrer

vehicle motoritzat de quatre rodes que hi va passar. Arribats al gual, el camí seguia vers Santa Susagna aconseguint abans la cruïlla del que ve de les Gunyoles i Olesa, tot passant després a frec d'un profund pou i d'una pica de pedra picada. S'ha pujat al poblet per un sender serpentejador que va a parar a la placeta de l'entrada.

Qui no ha vist mai **Santa Susagna** queda meravellat d'aquest penyal roquer de 338 m que acollí un casal fortificat que domina la plana situada al bell mig del massís garrafenc. Actualment abandonat, del caseriu destaca la presència de l'obligada torre de la quadra, el «castell» en el parlar dels seus fins fa poc habitants i en alguns documents tardans. Santa Susagna, oblidada per la GEC i per gairebé tothom, és el centre d'una demarcació triangular, en forma de falca, que quan Avinyonet era terme d'Olèrdola pertanyia al terme del castell d'Olivella (1056). Santa Susagna, enclau entre Olivella i Olesa, sigui pel que sigui, va obtenir jurisdicció pròpia dintre del terme del castell olivellenc. En el segle XII la quadra era del senyor Ramon de Ribes, el qual, l'any 1158 i juntament amb la seva muller Sibil·la, va fer donació a Berenguer d'Avinyó del «podium de **Sancta Susanna**», en el terme del castell d'Olèrdola i parròquia de Sant Pere d'Avinyó, amb l'obligació de fer-hi una fortalesa i cases. Ací es constata el canvi de vinculació castellera i això explica perquè el castell d'Olivella restà a la mateixa ratlla del nou límit, situació anòmala en tota fortificació, normalment centrada en un territori més o menys proporcionat. La dependència dels Avinyó vers els Ribes fou contínua al llarg dels segles i el 1332 Guillem d'Avinyó prestava homenatge al cavaller Bernat Guillem de Ribes. Més tard, Constança d'Avinyó es casà amb Bernat d'Olivella, i el 1371 Berenguer de Ribes no volia investir-lo perquè no era cavaller, arribant a un acord que transformà la infeudació en un establiment de pagesia. Un dels darrers Ribes l'any 1389 va vendre Santa Susagna al bisbat, però els Avinyó seguiren de castlans. Així, el 1484 els vilafanquins obteniren el privilegi de llenyar en la quadra, aleshores senyoriu de Pere Ramon d'Avinyó, habitant en les Gunyoles. Ultra això, de principis del segle XV existeixen relacions entre el bisbe i Guillem d'Olivella, tutor de les filles d'Asbert d'Olivella i nétes de Bernat d'Olivella.

Ja en el segle XVII, Francesc Perpinyà, pagès habitant en «lo **castell** de Santa Susagna», comprà el dit castell i la quadra —en terme del castell d'Avinyó— a mossèn Mas prevere rector de les Gunyoles, que ho tenia del seu oncle Benet Mas, també rector, que ho havia adquirit per donació de Constança, filla i hereva de Joan Gila- bert i d'Avinyó. En la compra (1618), es donen les afronta-

cions de la quadra —que incloïen el mas **Vendrell**— limitant amb «les terres de l'església de la Vila d'Olivella», és a dir, els límits actuals.

En un acte de fundació d'un aniversari per l'ànima de Francesc Perpinyà (1719), pagès «señor del **Castell** de Santa Susanna», a favor de «la Rectoria de la Iglésia parroquial de Olivella», consta la signatura de Josep Marcé «pagès de dit **castell**».

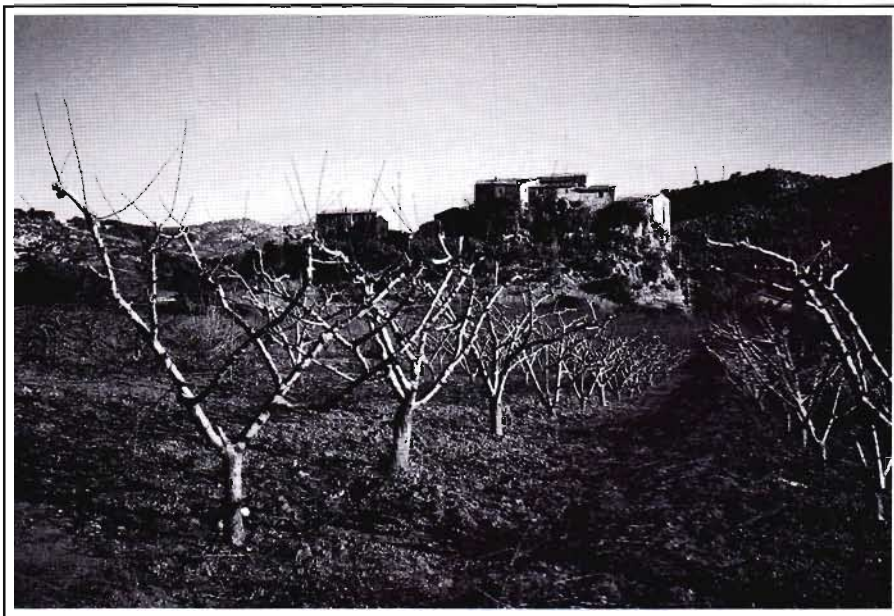
En una visita efectuada els anys seixanta vam examinar una biga de l'edifici —no sabem si era la «presó»— en la qual es llegia: «El año 1897 queido un rayo en este **castillo**».

Santa Susagna, avui solitària i abandonada, fou poblat des d'època ibero-romana, com ho demostren restes de teules i d'àmfores. Tres pous d'aiguaviva donaven seguretat als veïns i un trull d'oli evidenciava un cultiu intensiu d'oliveres.

I per què el nom de Santa Susagna? Doncs perquè s'anava a missa en una capella dedicada a aquesta santa, avui ruïnes de murs romànics, situades ran del camí de can Mitjans. En el lloc s'han trobat teules romanes i una pedra amb una inscripció.

Potser hem parlat massa d'aquest indret tan pintoresc, però creiem que s'ho mereixia. Aquestes línies han estat un record del seu passat.

En deixar el lloc de Santa Susagna hem continuat vers el nord per camí fressat que passa per vinyes i fruiters, itinerari que es deixava per cercar un caminó a la dreta que no és més que una rasa pujadora farcida de carcasses, drecera que ens estalviava un bon tros de camí, que es recuperava dalt la serra per seguir-lo fins vora la carena, d'on s'albiren perfectament els camps de conreu de la plana de Santa Susagna. Al capdamunt, s'ha deixat la pista per agafar un corriol frontal marcat de Gran Recorre-



Santa Susagna (1997). Foto: B. Forgas.



Els Pelagons de Baix (1997). Foto: A. Sagarra.

gut, que planeja obrint camí entre punxoses i empipadores gatoes (argelagues), baixant després a migdia de **can Nicolau**, desembocant en el camí de les Gunyoles.

Seguint l'esmentat camí en sentit descendent es passava pel costat d'un cobert i per sota el **Corral Nou** i el **Maset d'en Ferret**, aquest darrer d'aspecte més antic, del qual es tenen dades de quan era habitat per Pau Ferret, l'any 1611. La fondalada que seguïem era plantada de vinya per collir a màquina, passava per un segon cobert i acabava a la **riera dels Pelagons**. En aquest indret, el qual que hem utilitzat, denominat **la Passada**, dona nom a la zona des de fa molts anys. És així que per la gent de les Gunyoles —lloc relativament proper passant per l'ermita de Santa Magdalena— aquesta part de la riera era coneguda per **riera de la Passada**, documentada l'any 1537. En el paratge, normalment torna a ressorgir l'aigua de la llera de la riera, amagada pels còdols del seu llit.

Creuada aquesta riera, a l'altra banda hi ha una cruïlla de camins. El GR segueix cap a les Gunyoles i l'altre continua riera amunt vers can Ràfols dels Caus. Nosaltres hem escollit el que davalla, camí carreter que permet camadejar fàcilment, però llarg de recorregut, traspasant mantes vegades el llit de la riera, a la vegada que podem observar una populosa població de roures, ullastres, veritables boscos d'arboç i algunes penyes rocoses, que fan més delectable la monotonia de la pista. Aquesta variada vegetació, alguna drecera i el paisatge, són els al·licients d'aquesta tornada, ben diferent de quan hi ha o no hi ha aigua a la riera.

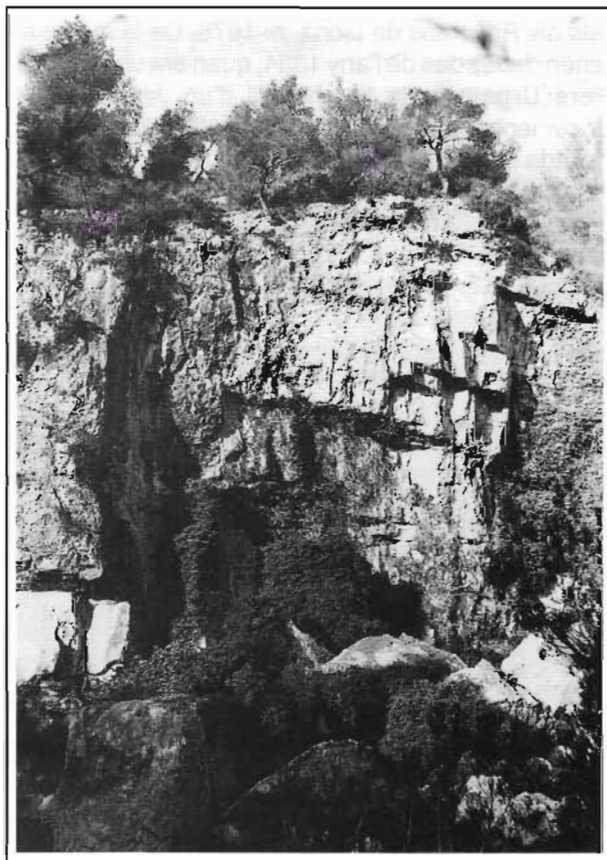
En un lloc determinat, a la dreta hi ha un sender que porta al pèlag i a les coves de l'**Artiga**. El primer és una bassa de notables proporcions en el llit de la riera, en forma de S. Les coves són erosions que han estat excavades i han donat materials eneolítics. No són les úniques troballes arqueològiques de l'indret. Més avall, damunt un meandre de la riera, a uns vint metres del llit, es va descobrir la **cova-avenc dels Pelagons**, de 9 m de fondària i uns 23 de recorregut, la qual va donar materials d'ossos, fusaioles, ceràmica ibèrica i enterraments, evidenciant un poblament

molt antic del paratge. Uns 500 metres més avall hi trobem les masies dels Pelagons.

Els Pelagons de Baix i els de Dalt vénen denominades per la riera que passa pel seu costat, que a la vegada agafa el nom dels petits pèlags que es formen en el seu llit, també coneguda per **riera d'Ordal** des de fa molts anys (1549), però també per **riera dels Abeuradors** (1672) i encara més recentment per **riera dels Còdols** per la gent que viu en la part alta del seu curs. A més, existeix el **fondo dels Pelagons**, fondalada que desguassa a la mateixa riera i

que fa de partió de les propietats de les dues masies i de límit de terme municipal. El nom de **Pelagons** es troba en un document de l'any 1429 en una afrontació de terres. La masia més antiga és la de Baix, actualment en ruïnes. La de Dalt és del segle XIX. La primera disposava de forn de pa i del vell pou situat al peu del camí. Ambdues cases sempre foren masoveries, la primera vinculada a les Gunyoles i la segona propietat de can Suriol d'Olivella.

S'han deixat les masies dels Pelagons passant pel costat del pou comunal situat en el centre del **fondo dels Pelagons**, també conegut per de **la font de Simó**. Més avall s'ha fet drecera enfront de **la Roca o Penya Lledó**, roquisser encinglerat situat en el costat dret de la riera, abundantment citat des del



Roca Lledó (1973). Foto: V. Carbonell.

segle XVII en documents de propietat, començant amb el tractament de «roca» i acabant en el segle passat anomenant-la «penya» per la seva configuració espadada. El camí fitat continua riera avall travessant altres guals, algun d'ells digne de menció, sobretot quan el rierol porta aigua. Una vegada esquivada l'entrada del camí, s'arriba a la carretera i uns metres més enllà s'entra a can Suriol, passant pel davant d'un vell pou i de centenàries oliveres. En el centre del caseriu també tenen un altre pou, en el qual conserven una pica. Trossos de mola i corrons de batre són presents recordant les feixugues feines de la pagesia propassada.



Can Suriol (1970). Foto: V. Carbonell.

Can Suriol és un dels caserius més grans del terme d'Olivella, tot un símbol de la prosperitat pagesa de dècades passades. El lloc consta de set cases centrades en la masia pairal, conjunt posat damunt d'una monolítica roca erosionada per la riera de Begues i que donà nom a la primitiva masia: **mas de la Roca**. Can Suriol, situat al peu de l'antic camí d'Olivella a Vilafranca, junt a l'aiguabarreig de l'esmentada riera de Begues amb la dels Pelagons, fa uns 150 anys encara era conegut pel seu primitiu nom i quan ja començava a ser denominat per «casa Suriol» s'havia de matisar: «Rosa Raventós de **la Roca, dit Suriol**» (1823), ja que dels Suriol feia molts anys que no se'n parlava, concretament des que van vendre les seves propietats als Raventós de Liona, el 1678. De la masia es tenen dades des de l'any 1334, quan era un honor de **Pere Urgell de la Rocha**, fill d'un Jaume Urgell documentat el 1283. El 1369, la filla de Pere era casada amb Bartomeu Mas **de ça Roca** i després hi van viure els Mas (segle XV), tal com es llegeix a l'establiment d'Antoni Seriol l'any 1549: «in loco vocato **la roqua**», antiga propietat de Pere Urgell i després Francesc Mas, tot i que d'en Seriol se'n tenen referències en el fogatge de 1497, amb la grafia «Feriol». El 1659, Ramon Soriol va vendre una terra del «**Manso Soriol, abans dit lo Mas de la Roca**» i vint anys després vengué tota la propietat. Els Raventós van unir el mas de la Roca amb el mas d'Aliona o Liona, essent una de les famílies més riques d'Olivella, nissaga que donà personatges de relleu des de regidors fins a batlles. El darrer Raventós morí l'any 1914, succeint-lo els Albareda i aquests els Camps de l'actualitat. L'edifici principal de can Suriol és del segle XVIII i consta de planta baixa, pis i golfes. Cal remarcar la galeria que té adossada a la façana lateral, formada per dues galeries superposades de deu arcs de mig punt cadascuna.

De can Suriol hem sortit pel camí vell d'Olivella, marxant per sota unes enormes figueres de moro i d'atzavares, seguint ran d'altres seculars oliveres i d'un antiquíssim pou, on s'hi veu un abeurador de

pedra pel servei del bestiar. El camí ral travessa la riera, però nosaltres el deixàvem per creuar la carretera i enfilà el camí del **Pou de la Vinya**, trajecte que passa per un bonic bosquet i que s'adreça a llevant tot pujant suaument amb sòl de graveta, mentre s'entrellucava el conegut puig Molí i la muntanya de la Mola. En un revolt s'ha deixat la pista per baixar a un fondet on un corriol s'enfilava per una carena, restes d'una antiga carrerada que hi havia entre les terres del citat Pou de la Vinya i el **fondo de les Basses**, espai encara avui conreat que recorda l'existència d'una masia desapareguda, la qual se servia de l'aigua de **les Fontetes**. Situats dalt la sèrra, s'albirava una formosa visió d'Olivella i la seva rodalia, des d'Olèrdola a les muntanyes de l'Ordal. Tot carenejant, a la part dreta podíem observar la masia del **Raurell** de més de set-cents anys d'antiguitat, ja que surt documentada el 1283. És llastimós l'aspecte que ofereix aquesta part del municipi olive llenc a causa dels incendis forestals. La banda esquerra del camí fou cremada l'any 1982 i la part dreta va ésser recremada el 1994. Abans, el bosc no deixava veure els encontorns, avui no existeix res que impedeixi guaitar el panorama. Passada la cruïlla del Raurell, ens situàvem davant el cementiri, fossar nou que fou construït poc després de la Guerra del Francès, a principis del segle passat. seguïem més a llevant per un carrerany que travessa la fondalada que baixa fins al poble, retombant-lo després pel **camí de Dalt** amb una magnífica perspectiva del nucli d'Olivella. Pocs metres enllà es descendia pel **camí del Freginal**, ja en zona poblada, per finalitzar la marxa davant de l'Ajuntament, en una raconada ocupada per una munió de magnífics bargallons. La Casa de la Vila fou construïda l'any 1991. L'edifici i el seu entorn van millorar molt aquesta part del comú, a la vegada que resolgué una mancança que feia temps requeria el municipi.

Hem conclòs la marxa d'enguany en aquest bell racó del Garraf. Esperem que l'itinerari hagi estat amè i plaent als participants i que aquest relat

complementi la informació que desitjava el marxador en llegir la descripció de la cursa. Mercès a tots, organitzadors i concorrents. Com sempre, esperem la vostra presència en l'edició de l'any vinent.

Vicenç Carbonell i Virella

BIBLIOGRAFIA:

Programes de Festa Major d'Olivella des de 1971 a 1994.

24a Marxa Social de Regularitat de l'A.E. Pedraforca, 29-10-1978.

Cadastre espeleològic de la comarca del Garraf-Olivella, en el *Butlletí de la Biblioteca-Museu Balaguer*, 1981-1982.

J. XAUBET, «Sobre uns pergamins d'Olivella trobats a l'Arxiu de Santa Maria de Mataró», a *Fulls del M.A.S.M.*, desembre 1981.

X. MIRET, «La quadra medieval de Santa Susanna», a *Olerdulae*, n. 21 - 11, 1983.

E. CRUAÑES - X. VIRELLA, *Piques baptismals d'immersió del Penedès i el seu entorn*, 1984.

V. CARBONELL, *Apunts de la història d'Olivella*, IEP, 1990.

Catalunya romànica, 1992.

V. CARBONELL, «Olivella és mil·lenària», a *Festa Major 1992*.

V. CARBONELL, «Dades històriques de can Suriol», *GP*, n. 32, 1992.

R. VENDRELL, *Olivella, notes històriques*, 1992.

Mil·lenium, Butlletí Informatiu d'Olivella, 1992-1995.

Olivella, Butlletí Informatiu del municipi, 1995-1996.

Ressò d'Olivella, periòdic independent de servei i comunicació, 1994-1996.

M. PARDO, *Mensa episcopal de Barcelona*, 1994.

Olivella, per viure la natura, fulletó d'informació turística, 1995.

CARTOGRAFIA:

- Mapa mut, adaptat per Vicenç Carbonell, E:1/10.000.

- Mapes Topogràfics de l'Àrea Metropolitana (1969), E:1/10.000. Full XI-01 Olivella, Full X-04 Olivella, Full VIII-013 Olesa de Bonesvalls, Full VII-016 Avinyonet.

- Plano del Término Municipal de Olivella (Per viure la natura, 1995).

- Mapa de la 24a Marxa Social de Regularitat organitzada per A.E. Pedraforca (24.10.1978), E: 1/15.000.

- Mapa municipal-turístic d'Avinyonet del Penedès (1996), E: 1/25.000.

- Mapa de la Generalitat de Catalunya (9.1986), E: 1/10.000, Full 447-4-1 i Full 448-1-1.

- Mapa de la 7a Excursió a peu pel Penedès, de l'Institut d'Estudis Penedesencs: Sta. Susagna i els Copons / Antoni Sagarra i Mas (6.12.1981).

- Mapa de la 25a Excursió a peu pel Penedès, de l'Institut d'Estudis Penedesencs: L'Avenc de l'Esquerrà i el Puig de la Mola / Antoni Sagarra i Mas (20.4.1986), E:1/25.000.



Part de la colla de l'organització de la Marxa davant de la masia dels Pelagons de Baix. Foto: A. Sagarra.

En conveni amb:



Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social



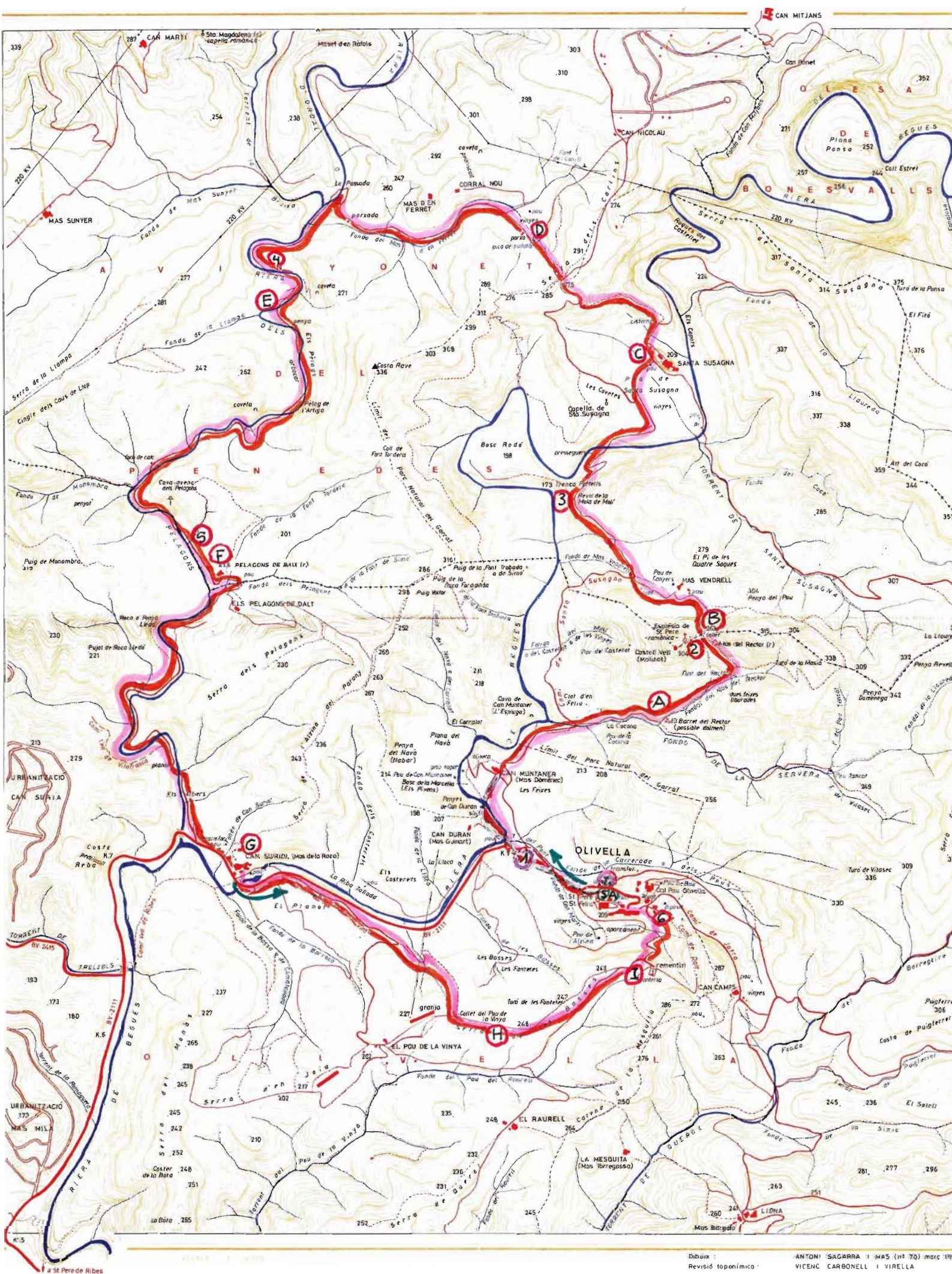
AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ



"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

OLIVELLA ~ SANTA SUSAGNA ~ ELS PELAGONS





"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

En conveni amb:



Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social



AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

A.E. TALAIA

XXXIX Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció XXIV Marxa Intersocial 16 de Març de 1997

PARELLS

OLIVELLA - SANTA SUSANA - LES PELAGONES - OLIVELLA

	CONTROL	INDRET	HORARIS			Nº	DISTANCIES		PROMIG	
			OFICIAL	REPT.	TOTAL		REAL	AMBUSSEG.	k/hora	m/segon
	SORTIDA	CAN SURGOL								
N	Control H	Collet del Pou de la Vinça	26'30"		26'30"	53	1.479	1.479	3,349	0,93
R	Control I	Comentiri	12'00"	5'	17'00"	34	866	2.345	4,157	1,15
	PAS 6	Dipòsit d'aigua								
N	Control J	Olivella	11'30"	1'	12'30"	25	807	3.152	4,330	1,20
	PAS 1	Corriol drecosa carretera								
N	Control A	El Barret del Sector	41'30"	25'	1h 06'30"	133	2.641	5.793	3,818	1,06
N	Control B	Collet de Sant Pere	14'00"	5'	19'00"	38	654	6.447	2,803	0,78
	PAS 2	Església de Sant Pere					382	6.829		
	PAS 3	Corriol Tranca Fortells								
N	Control C	Santa Susana	29'30"	10'	39'30"	79	1.960	8.789	3,986	1,11
R	Control D	Pozzo	22'00"	5'	27'00"	54	1.238	10.027	3,376	0,94
R	Control E	La Passada. Pas de la riera	13'30"	1'	14'30"	29	1.127	11.154	5,008	1,39
	PAS 4	Corriol drecosa pista-riera								
	PAS 5	Just abans arribada Pelagones								
N	Control F	El Pelagones de Baix	38'00"	1'	39'00"	78	2.928	14.082	4,623	1,28
	ARRIBADA	CAN SURGOL	27'00"	5'	32'00"	64	2.018	16.100	4,484	1,25
TOTALS			3h 55'30"	58'	4h 53'30"	587		16.100	4,033	1,12

A.E. TALAIA

39ª MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

16.03.1997

SENARS

OLIVELLA - SANTA SUSANA - LES PELAGONES - CAN SURGOL - OLIVELLA

	CONTROL	INDRET	HORARIS			Nº	DISTANCIES		PROMIG	
			OFICIAL	REPT.	TOTAL		REAL	AMBUSSEG.	k/hora	m/segon
	SORTIDA	OLIVELLA. Plaça Major								
	PAS 1	Corriol drecosa carretera								
N	Control A	El Barret del Sector	41'30"		41'30"	83	2.641	2.641	3,818	1,06
N	Control B	Collet de Sant Pere	14'00"	5'	19'00"	38	654	3.295	2,803	0,78
	PAS 2	Església de Sant Pere					382	3.677		
	PAS 3	Corriol Tranca Fortells								
N	Control C	Santa Susana	29'30"	10'	39'30"	79	1.960	5.637	3,986	1,11
R	Control D	Pozzo	22'00"	25'	47'00"	94	1.238	6.875	3,376	0,94
R	Control E	La Passada. Pas de la riera	13'30"	1'	14'30"	29	1.127	8.002	5,008	1,39
	PAS 4	Corriol drecosa pista-riera								
	PAS 5	Just abans d'arribar als Pelagones								
N	Control F	El Pelagones de Baix	38'00"	1'	39'00"	78	2.928	10.930	4,623	1,28
N	Control G	CAN SURGOL	27'00"	5'	32'00"	64	2.018	12.948	4,484	1,25
N	Control H	Collet del Pou de la Vinça	26'30"	5'	31'30"	63	1.479	14.427	3,349	0,93
R	Control I	Comentiri	12'00"	5'	17'00"	34	866	15.293	4,157	1,15
	PAS 6	Dipòsit d'aigua								
	ARRIBADA	OLIVELLA	11'30"	1'	12'30"	25	807	16.100	4,330	1,20
TOTALS			3h 55'30"	58'	4h 53'30"	587		16.100	4,033	1,12

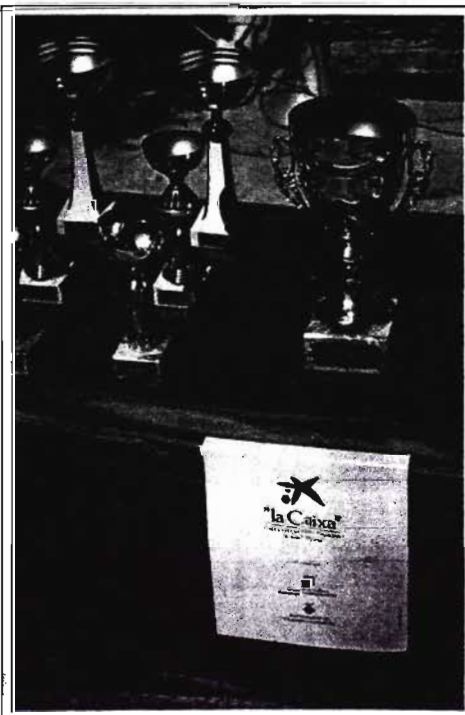
QUADRE ORGANITZATIU

Controls Sortida:	Olivella	S. Butí, M.C. Barceló, N. Salvadó
	Can Suriol	A. Sagarra, V. Castro
Control A	Barret Rector	M. Massó, J. Elias, R. Grifoll, J. Soler
Control B	Collet St. Pere	J.M. Sánchez, P. Pérez, M. Montoliu, P. Albet
Control C	Santa Susagna (esmorzar)	Ll. Daviu, C. Borrego, J. Santacana, H. Segarra, A. Usieto, M. Aragonès, F. Ferrer, J. Mestres
Control D	Porxo 1	J. Guinovart, A. Callejón
Control E	Riera	A. Castelló, M.T. Sabrià, M. Pàmies
Control F	Els Pelagons de Baix	J. Toledano, M. Vidal, M.J. Escuer
Control G	Can Suriol	X. Capdet, Ll. Fargas, D. Lacasa, R. Farriol, O. i M. Forgas, F. Guindal
Control H	carena del Pou de la Vinya	R. Falcó, R. Gómez i filla
Control I	Cementiri Olivella	A. Ordovàs, M. Miquel, T. Fuster
Control J	Olivella (esmorzar)	R. López, D. Garcia, J. Torras, P. Sánchez, V. Carbonell, R. Raventós, G. Capdet.
Control Arribada a Olivella		S. Butí, M.C. Barceló, A. Sagarra, V. Castro
Control Arribada a Can Suriol		El mateix equip del control G
Control de Pas 1	corriol drecera a la carretera	Tina Moya
Control de Pas 2	església St.Pere	Jordi Forgas i Sònia Dallà
Control de Pas 3	Trenca Portells	Cristòfol Soler i Pilar Porras
Control de Pas 4	drecera revolt pista riera	Damià Pérez i Susagna Guimerà
Control de Pas 5	drecera Pelagons de Baix	Xavier Galisteo
Control de Pas 6	dipòsit aigua Olivella	Salvador Artigas i Pilar Elias
Equips que obren marxa:		Josep Blanes, Blanca Forgas, Neus Solé, Josep Carbonell, Viky Florenciano
Equip escombra:		Jani Ferrer, Pilar Bertran, Joan Mañé, Montse Porcar
Equip informàtic:		Nati Salvadó, Ramon Casas, Salvador Butí
Sistema de megafonia:		Josep Blanes
Itinerari:		Lluís Daviu, Toni Sagarra, Jani Ferrer
Descripció itinerari:		Blanca Forgas
Relat complementari:		Vicenç Carbonell
Mapa:		Antoni Sagarra
Repartiment controls:		Jani Ferrer
Horaris:		Antoni Sagarra
Trofeus:		Manel Vidal
Material divers:		Pilar Bertran

Voldríem fer esment també de les següents firmes comercials que donaren suport a la nostra activitat:

INTERSPORT OLARIA
 KODAK EXPRESS (Fotos Pujadas)
 VIDRES VILANOVA-ROURE
 CICLES ITURAT
 CELESTINO PRIETO
 XARCUTERIA ROSICH
 AKO ELECTRÒNICA
 VIELCO
 SUMCO
 COPISTERIA RAMON FALCO
 RELLOTGERIA ORTIZ
 HERBOLARI L'ESPÍGOL

i, com sempre, la col·laboració especial de «LA CAIXA» i l'Ajuntament d'Olivella



amb el suport de:


"la Caixa"
 CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
 DE BARCELONA

A.E. TALAIA
XXXIX Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció
XXIV Marxa Intersocial 16 de Març de 1997

RESULTATS DE LA 39a MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ
16 DE MARÇ DE 1997

SOCIAL TALAIA

Ordre	Dorsal	EQUIP		Entitat	Punts
1	103	Llorenç Fuster	Maica Lladó	Talaia	10
2	97	Jordi Montoliu	Mònica Rovira	Talaia	11
3	133	Manel Montoliu	Olga Sans	Talaia	14
4	6	Josep Candela	Soledat Pasqual	Talaia	19
5	105	Noemí Prat	Ferran Salleras	Talaia	19
6	135	Joan Martí	Encarnació Torres	Talaia	19
7	41	Franc Alcaraz	Miquel Alcaraz	Talaia	20
8	113	Eliseu Oltra	M. Carme Oltra	Talaia	23
9	83	Isidre Llobet	Alejandro Caccin	Talaia	26
10	40	Xavier Noés	Lourdes Salvador	Talaia	27
11	52	Josep M. Casas	Carles Gomez	Talaia	29
12	124	Àngels Parés	Alfred Contreras	Talaia	29
13	10	Artur Montaner	Montserrat Sendra	Talaia	29
14	70	Josep Planas	Roser Muela	Talaia	29
15	14	Sebastià Jodar	Gemma Garcia	Talaia	30
16	122	Assumpta Baig	Pere Corominas	Talaia	30
17	125	Marcel·lí Ferrer	Margarida Paterna	Talaia	32
18	95	Ricard Sabaté	Miquel Sánchez	Talaia	32
19	96	Joan Raventós	Montse Florenciano	Talaia	33
20	42	Marcelina Simon	Montse Carbonell	Talaia	33
21	56	Joan Sivill	Antoni Penna	Talaia	34
22	79	Carles González	Toni Senso	Talaia	35
23	11	Roger Ventosa	Cristina Freire	Talaia	36
24	128	Oriol Ventosa	Mireia Ventosa	Talaia	38
25	91	Carme González	Joan Rodríguez	Talaia	38
26	121	Agustí Poch	Pere Fernández	Talaia	38
27	94	Fina Fuster	Aurel·li Carnicer	Talaia	38
28	90	Anna M. Llosa	Jaume Vilamajor	Talaia	39
29	112	Pau Corella	Josep Corella	Talaia	39
30	106	Pere Artigas	Conce Reixac	Talaia	41
31	115	Magda Vaquer	Carme Hernández	Talaia	41
32	89	Jordi Moncho	Mònica Milà	Talaia	42
33	67	Francesc Montaner	Montserrat Ferret	Talaia	43
34	107	Magda Noés	Montse Pascual	Talaia	44
35	12	Isabel Ortíz	Rosalía Fernández	Talaia	44
36	2	Aniol Jodar	Guillem Castanyer	Talaia	46
37	47	Isabel Herreros	Àngels Viñals	Talaia	48
38	71	Isidre Poch	Anna Poch	Talaia	48
39	51	Jordi Vidal	Neus Martí	Talaia	49
40	111	Elisabet Muñoz	Lurdes López	Talaia	50
41	28	Casimir Massana	Neus Cuadras	Talaia	50
42	25	Aleida Guimerà	Fina Roig	Talaia	51
43	88	Cristina Perera	M.Teresa Duran	Talaia	52
44	98	Cristina Forgas	Pere Ferrer	Talaia	53
45	45	Ramon Martí	Maria Planas	Talaia	54
46	31	Ramon Also	Ignasi Also	Talaia	54
47	102	Jaume Ballús	Manel Ballús	Talaia	54
48	86	Salvador Llosa	Alba Llosa	Talaia	55
49	118	Àngel Arroyo	Gori Garrocho	Talaia	56

A.E. TALAIA

XXXIX Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció

XXIV Marxa Intersocial 16 de Març de 1997

50	75	Ramon Camacho	Núria Santacana	Talaia	56
51	129	M. Lluïsa Coloma	Paco Moya	Talaia	58
52	110	Blai Poch	Jordi Minella	Talaia	58
53	120	David Forgas	Daniel Forgas	Talaia	58
54	100	Juli Curià	Ramon Mitjans	Talaia	59
55	9	Carne Mestres	Isidre Rigual	Talaia	62
56	54	Montserrat Sagarra	Andoni Barahona	Talaia	64
57	138	Joan Rovira	Jordi Martorell	Talaia	65
58	3	Antoni Mateos	Mònica Marsé	Talaia	73
59	35	Ivan Pérez	Quim Arrufat	Talaia	75
60	92	Diego López	Francisco Pasqual	Talaia	76
61	23	Josep Llosa	Eva Llosa	Talaia	78
62	65	Rafel Burcet	Jaume Miravent	Talaia	85
63	8	Jordi Rius	Ruth Pérez	Talaia	93
64	84	Justi Zamora	Evèlia Casado	Talaia	157

INTERSOCIAL

Ordre	Dorsal	EQUIP		Entitat	Punts
1	13	Albert Arbós	Lluís Mayoral	Els Blaus	14
2	18	Josep Armengol	Marc Beramendi	Els Blaus	19
3	50	Jan Esquerra	Ignasi Esquerra	Els Blaus	19
4	32	Dani Piera	Ramon Solana	Els Blaus	19
5	73	Anna Montoliu	Marta Alcalà	Els Blaus	21
6	101	Jaume Montoliu	Carles Montoliu	Els Blaus	28
7	131	Carles Alcalà	Oriol Alcalà	Els Blaus	31
8	55	Joan Bascompte	Jordi Bascompte	UEC	38
9	93	Amadeu Inglès	Francesc Leixà	FEEC	45
10	116	Marta de la Peña	Angelina Busquets	CEP	50
11	19	Enric Viver	Manel Aparicio	UEC	54
12	53	Eduard Garcia	Xavier Solano	Els Blaus	57
13	30	Gener Aymamí	Elisa Tomàs	UEC	73

CLASSIFICACIÓ PER ENTITATS

1	ELS BLAUS	52 punts
2	UEC	165 punts

ALTRES

Ordre	Dorsal	EQUIP		Entitat	Punts
1	114	Xavier Massana	Núria Milà	Vilanova	14
2	21	Ramon Gómez	Josep M. Granell	Cubelles	21
3	37	Eva Alonso	Llibert Vinyals	Vilanova	23
4	81	Neus Farràs	Sara Arasanz	Vilanova	27
5	69	L. Casademont	Antoni Arman	Vilanova	28
6	39	Jaume Llenas	Irene Llenas	Unió	28
7	59	Jordi Massana	Lidia Barceló	Vilanova	29
8	77	Llorenç Torné	Roser Vallverdú	Agrupat	30

A.E. TALAIA

XXXIX Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció XXIV Marxa Intersocial 16 de Març de 1997

9	136	Maite Grifell	Júlia Massip	Unió	31
10	130	F. Jasanada	Montse Massana	Bordegassos	31
11	16	Xavier Casas	Òscar Martín	Vilanova	32
12	87	Roser Mercadé	Jep Bamiol	Vilanova	33
13	82	Cisco Medina	Jordi Medina	Vilanova	33
14	49	Mireia Sivill	Jaume Aisa	Vilanova	34
15	99	Francesc Medina	Carles Massana	Vilanova	36
16	140	Montserrat Martorell	Joana López	Vilanova	37
17	72	Pol Masip	Joan Masip	Unió	37
18	126	M. Josep Carbonell	Jordi Massana	Agrupar	37
19	127	Joan Isaac Llaó	Ramon Llaó	Vilanova	37
20	134	Maritxell Bou	Anna Marsé	Vilanova	37
21	5	Teresa Romero	Lurdes Escrigues	Vilanova	38
22	141	Pere Guinovart	Belén Sánchez	Bordegassos	38
23	119	Màxim Serra	Anna López	Vilanova	39
24	4	Pere Ivern	Antoni Ruiz	Vilanova	39
25	22	Josep Valladosera	M. Dolors Sánchez	Vilanova	39
26	62	Oriol Ibáñez	Miquel A. Ibáñez	Unió	40
27	44	Sandra Batet	Laura Vidal	Vilanova	42
28	139	Marta Catalán	Núria Martorell	Vilanova	48
29	43	Josep Jasanada	Montse Huguet	Bordegassos	48
30	123	Josep Barrera	Anna M. Escrigues	Vilanova	50
31	29	Marc Massana	Ariadna Hernández	Vilanova	53
32	60	Jaume Juncosa	Jordi Gómez	Ribes	53
33	34	Francesc Brull	Carmina Mallofré	Vilanova	55
34	109	Ramona Vila	Montse Marcer	G.E.R.	59
35	61	Àngela Anguela	Manel Ribes	Vilanova	60
36	20	Marga Carbonell	Teo Sadaba	Vilanova	63
37	46	Joan Torrents	Toni Villar	Agrupar	63
38	66	M. Mar Sivill	Mònica Dalmau	Vilanova	64
39	38	Òscar Sánchez	Eloi García	Vilanova	70
40	78	Carles Garciapons	Judit Català	Vilanova	71
41	64	Manuel Cano	Antònia Navarro	Vilanova	72
42	27	Noèlia Fernández	Mònica Gallego	Vilanova	76
43	117	Leo Solís	Neus Ortíz	Roquetes	77
44	104	Sergi Urpí	Ramon Rigol	St. Sadurní	79
45	48	Jesús Vallès	Pilar Oltra	Agrupar	83
46	68	Jaume Gavaldà	Roser Baig	GER	84
47	132	Agustín Rivero	David Rivero	Vilanova	103
48	24	Gerard Pla	Tomàs Salazar	Agrupar	106
49	17	Robert Guinovart	J. Guinovart	Vilanova	109
50	1	Àngels Vázquez	Lurdes Rius	Unió	117
51	74	Miquel Àlvarez	David Àlvarez	Rotary Club	119
52	58	Salvador Bernadó	Rosa Català	Vilanova	132
53	33	Marta Elies	Anna Burguet	Vilanova	133
54	76	Anabel Fuentes	Àngels Pubill	Vilanova	147
55	7	J.D. Jurado	T. Roig	Vilanova	165
56	15	Carles Fandos	Cristina Martínez	Vilanova	172
57	57	Jaume Esteve	Susanna Aparicio	Vilanova	193

NO CLASSIFICATS

1	36	Mercedes Marrasé	Mercedes Caveró	Vilanova
2	108	Francesc Casas	Jordi Casas	Prensa

*Les Marxes
d'Orientació
i de
Regularitat*

39a MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

Cada any l'A.E. Talaia manté el repte d'acomplir la seva Marxa amb un desplegament de mitjans que la converteix en una prova única. No solament perquè és, dissortadament, gairebé l'única que es manté en el calendari sinó perquè si ha subsistit és gràcies a l'aportació de recursos que sobrepassen els límits d'allò que hom podria considerar raonable.

Apreciem des de fa uns anys un augment d'equips locals en detriment de la participació d'altres entitats excursionistes. Això és del tot

previsible donades les circumstàncies que han propiciat la desaparició de les marxes com una pràctica excursionista. Ja no cal trobar-hi culpables i val més acceptar les coses tal com són. Però, com és que la nostra marxa es manté? Hom assegura que, malgrat la facilitat i la rapidesa de desplaçar-se avui dia, hi ha una tendència a participar exclusivament en esdeveniments de caràcter estrictament local o comarcal; ho corrobora l'alta participació en altres actes de marcat aspecte popular com la Sèquia de Manresa,

l'Embardissada d'Olot, la Matagalls-Montserrat, etc.

Sigui com sigui, és veritat que en aquesta 39a edició celebrada a Olivella (16.3.97) hem tornat a assolir una molt bona participació local per bé que constatem un descens en l'àmbit social (64 equips en lloc dels 82 de l'any passat). El total de 136 equips que prengueren la sortida s'acosta molt als 142 de l'any passat a Sant Pere de Ribes, tot i que restem encara lluny dels 159 equips sortits a Canyelles el 1994. Donat que la nostra ciutat no queda

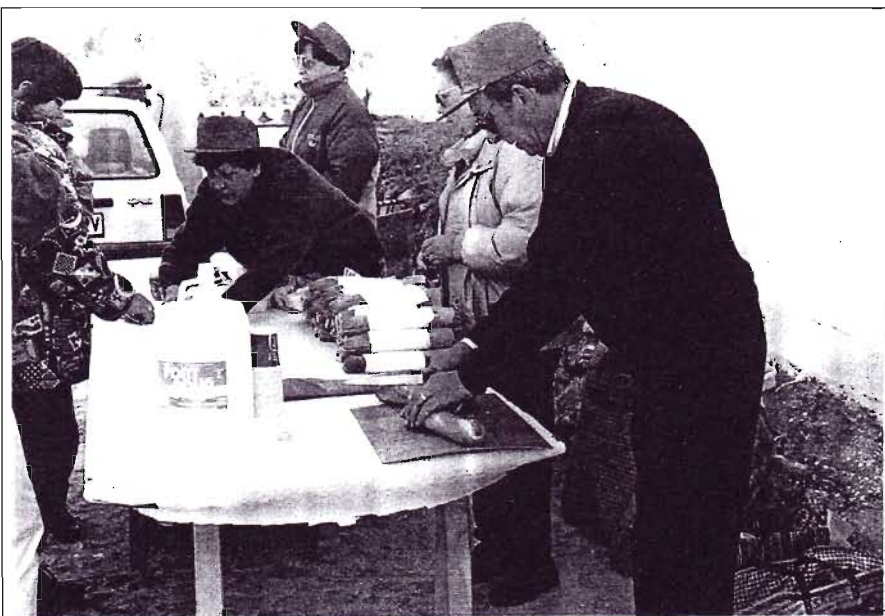
marxa 1997



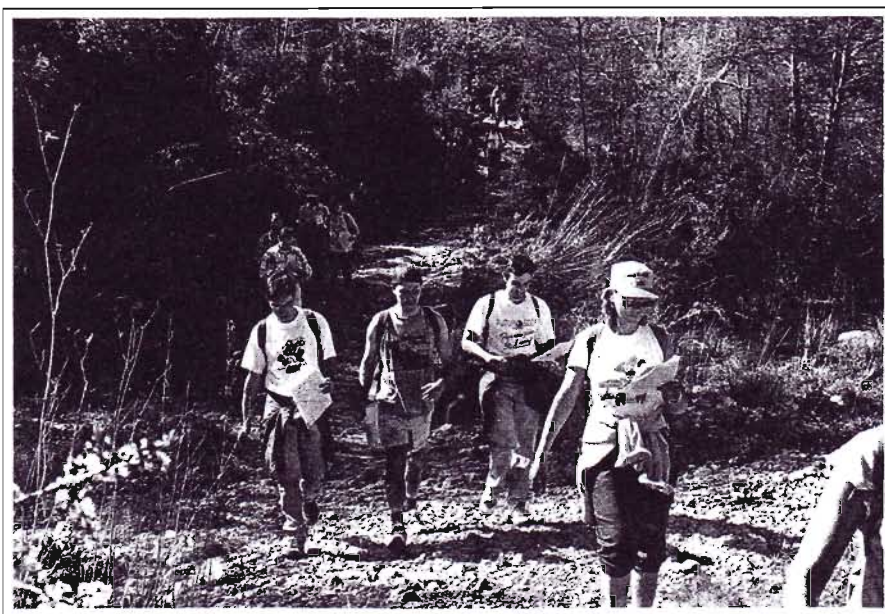
Can Suniol (Olivella). A punt de la sortida del segon tram del recorregut de la Marxa. Foto: Rosa Farriol



Una vista general d'Olivella. La sortida del tram principal de la Marxa. Foto: F. Casas



El control d'esmorzar d'Olivella. Foto: F. Casas

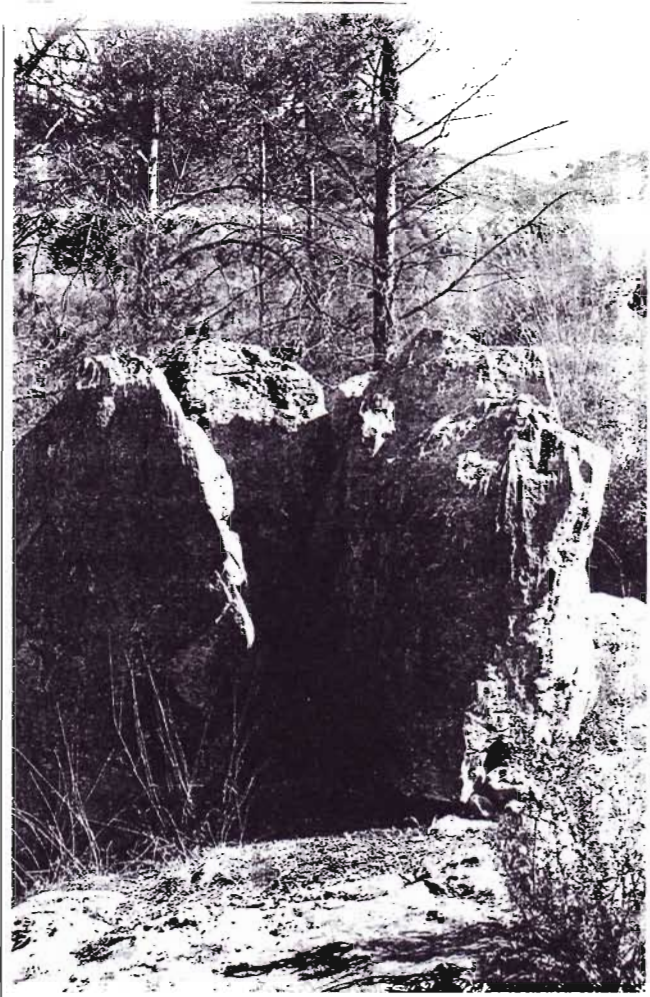


Equips creuant la riera per dirigir-se cap a Santa Susagna. Foto: F. Casas

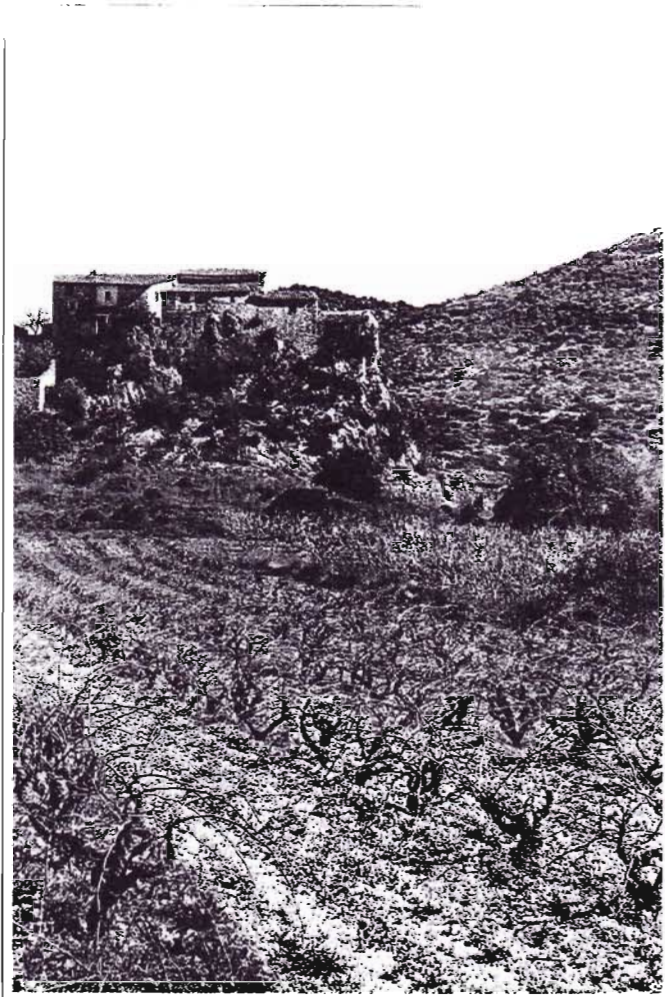
exempta de la restricció que pateix avui dia la pràctica excursionista i que per a participar-hi cal una petita dosi de dinamisme per afrontar les característiques tàctiques d'una prova com la nostra, considerem que la participació és molt bona i per això n'estem plenament satisfets. És evident, però, que ens hem esforçat darrerament en escollir itineraris dins l'àmbit comarcal, temorencs que si ens n'allunyem massa la inscripció es podria veure perjudicada.

Sabiem que la rodalia d'Olivella podia oferir un marc apropiat, amb un llegat històric interessant i uns indrets d'una atractiva vàlua paisatgística. La qüestió de lligar aquest itinerari d'una manera que minimitzés els efectes dels gravíssims incendis que assolaren el Garraf (1982 i 1994) era un desafiament un xic més que complicat; en Lluís Daviu ens tornà a oferir un recorregut ben embastat que acabàrem de retocar un cop ens adonàrem que els horaris i les distàncies eren excessius.

Vam esgotar totes les possibilitats per mantenir la solució del circuit en forma de vuit, perquè l'havíem experimentat de forma molt positiva, però a vegades el territori no s'ajusta prou a les conveniències i a la fi vam optar de forma assenyada configurant un itinerari encerclat. Ens havia satisfet això de fer sortir per separat els equips parells i senars i, malgrat aquest inconvenient, vàrem decidir donar la sortida alhora des de dos punts distanciat —senars des d'Olivella i parells des de Can Suriol— després d'haver valorat favorablement els avantatges davant els inconvenients que en resultarien. Tècnicament la solució resultà molt bona, ja que s'executà segons les previsions; en canvi, tot i que la comunicació amb el centre d'operacions d'Olivella es mantingué sempre, no aconseguíem que les butlletes arribessin a temps a la taula d'ordinadors i això influí en el retard a l'hora de notificar les classificacions provisionals i conseqüentment en el repartiment de premis. També cal esmentar que alguns equips un cop varen acabar la marxa a Can Suriol no s'interessaren per reagrupar-se amb tothom a Olivella tal com s'havia anunciat.



La curiosa formació petrià del Barret del Rector (Control). Foto: F. Casas



Una vista de la part oriental de Santa Susagna. Foto: F. Casas

En el capítol de les anècdotes, cal esmentar el dubte generalitzat que es produí davant la porta del cementiri, en part a causa potser d'una descripció poc precisa en aquest punt; el fet és que propicià una pèrdua de temps variable a molts equips, sobretot a alguns que sempre solen classificar-se molt bé i que en aquesta ocasió els llevà tota possibilitat de guanyar la prova. En un altre indret, una marxadora es trobà una targeta de marcar l'horari d'un altre equip precedent que l'havia perduda, però en notificar-ho al control següent s'adonà amb sorpresa que mentrestant ells també havien perdut la seva pel camí...

L'itinerari d'aquest any transcorria a cavall de dos municipis: el d'Olivella (Garraf) i el d'Avinyonet del Penedès (Alt Penedès), en un sector de característiques similars a la resta del massís del Garraf, amb rieres seques durant la major part de l'any. S'iniciava davant la font d'Olivella, travessant el poble per

anar a trobar les escales que davallen a la zona d'aparcament. Un camí emboscats ens permetia fer un bonic volt abans de creuar la carretera, a les envistes de Can Duran. Ressegüiem una vinya i en arribar a una sinya creuàvem la riera de Begues cap al Bosc de la Marcel·la i l'olivera centenària que hi ha vora Can Muntaner. Per una senda imprecisa damunt el roquissar, fèiem cap al camí de Santa Susagna, que següiem una estona fins arribar a unes enigmàtiques roques —alguns creuen que podria tractar-se d'un dolmen— anomenades per la seva forma el Barret del Rector (control A). El corriol esdevenia costerut i asolellat fins al collet que hi havia prop del ruïnós Mas del Rector (control B); deu minuts d'autoneutralització permetien acostar-nos a l'església romànica de Sant Pere on, malintencionadament, s'hi amagava un control de pas. Donat que el dia era molt clar, des d'aquí dalt hom va poder cop-

sar una bella panoràmica del massís i dels relleus orogràfics més importants de les dues comarques.

La descripció ens feia baixar cap al Mas Vendrell per anar a reprendre poc després —i altre cop— el camí planer de Santa Susagna, el qual permetia observar, en el revolt de la Mola de Molí, l'estret del Trenca Portells i l'espectacular meandre que provoca la riera. A partir d'aquí davallàvem cap a la riera aprofitant una drecera on hi havia situat un altre control de pas. Per la riba dreta de la riera aviat arribàvem al pla i vàiem davant nostre, enlairat, la singular imatge del petit nucli deshabitat de Santa Susagna. Per un curt corriol ascendent aviat hi férem cap; representava un dels punts més interessants de la marxa i hom havia previst d'esmorzar-hi —potser al cap de massa estona d'haver pres la sortida— (control C). Un corriol ascendent ens menava després fins a un collet de la Serra dels Carlins, una cruïlla estratègica que permetia di-

verses opcions; la bona davallava a tramuntana fins a trobar el camí de Can Mitjans, però nosaltres l'havíem de seguir a ponent vers un porxo no gaire llunyà on era emplaçat el control D. Un camí bo i lleugerament descendent ens feia accelerar el pas fins a la Passada de la Riera dels Pelagons (control E). Ara calia encaçar el camí que ressegueix la Riera dels Pelagons creuant-la tantes vegades fins que hom arribava a perdre'n el compte; ensems, la descripció era amanida amb alguna dreuera on encara s'hi amagava algun control de pas. Un trajecte, aquest, decrepit per la baixa vegetació dominant i calorós per la forta insolació d'aquell dia, però també atractiu per les seqüències orogràfiques de penyes i penyots que se succeïen a cada revolt. A la fi arribàvem al ruïnós Mas dels Pelagons de Baix (control F). Una altra tramada de suau descens, poc més ombrívola que l'anterior, ens menava fins a la carretera, ja a la vora de Can Suriol, on hi havia emplaçat el control G. També des d'aquest punt els equips paral·lels tenien fixat el punt de partida i d'arribada.

Els contorns de Can Suriol també oferien el seu atractiu. Havent creuat novament la riera de Begués i la carretera el camí del Pou de la Vinya, en un pronunciat revolt el deixàvem per un corriol descendent, poc abans d'iniciar l'última sorpresa de la marxa: un costerut corriol que ens feia situar damunt la carena de la Serra de les Basses (control H). La resseguíem a llevant fins al cementiri; poc abans hi havia instal·lat el control I. Es traspassava l'esplanada asfaltada sortint-ne per un corriol oposat que ens dugué fins a una cruïlla o plaça triangular, per seguir a tramuntana, agafant el camí de Dalt que ens menà novament fins al punt de partida. Un itinerari no excessivament llarg ni pesat donat que els trams ascendents eren més aviat curts i permetien regenerar energies; mesurat en 16.100 metres i que hom havia de recórrer en un temps ideal de 3h 55' 30" i 58 minuts neutralitzats.

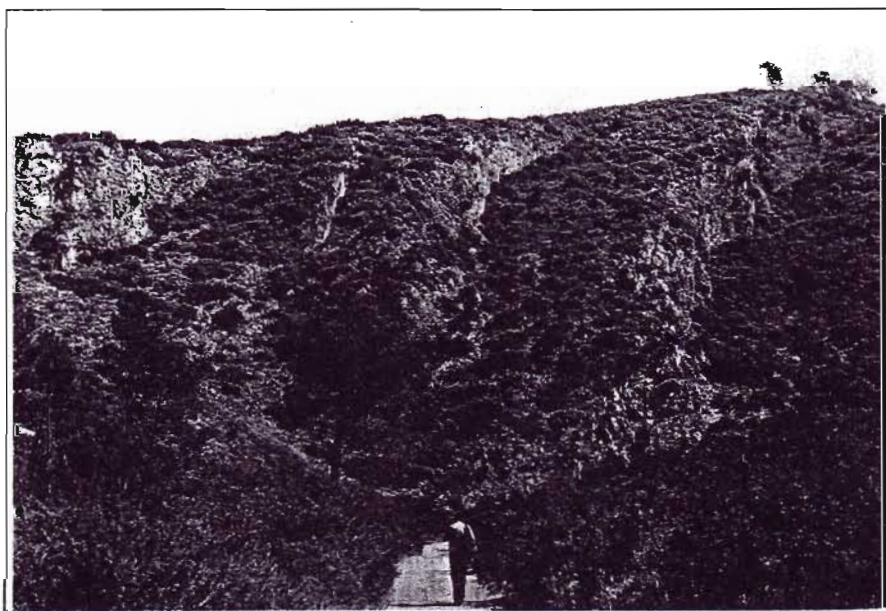
Dins el context organitzatiu cal esmentar la bona coordinació de totes les persones que realitzaren la tasca de controladors i altres serveis per facilitar el trànsit de marxadors.



El control (C) d'esmorzar de l'altre tram era situat a Santa Susagna. Foto: F. Casas



Els marxadors deixen enrere Santa Susagna. Foto: F. Casas



Durant una bona estona el camí va anar creuant la riera dels Pelagons. Foto: F. Casas

També cal agrair l'esforç d'en Ramon Cases, que, tot i la seva convalescència, no volgué defugir la proposta que se li féu perquè ens poguéssim donar un cop de mà amb els ordinadors. Molts altres aspectes funcionaren prou bé com perquè ara no calgui fer-ne esment però que sense la voluntària aportació humana no haurien aconseguit l'èxit desitjat. Cal, doncs, anar a trobar aquells aspectes on no s'aconseguí plenament allò que ens proposàvem: l'error del cronòmetre corresponent al control i propicià un desajustament d'un minut i cinquanta-set segons; per sort aquest lapsus va ésser detectat a temps, sortosament quantificat i ràpidament solventat corregint totes les dades horàries que s'havien introduït a l'ordinador. Estudiades amb deteniment les butlletes, cal arribar a la conclusió que l'horari previst exigia un ritme massa lent als marxadors; cal, doncs, retocar lleugerament aquest concepte perquè s'ajusti millor a la realitat que corroboren els mateixos participants. Un altre fet circumstancial fa referència a la previsió massa ajustada de l'equip que preparava els esmorzars a Olivella i que provocà que precisament alguns membres de l'organització es quedessin sense esmorzar. L'equip de megafonia oferí massa deficiències acústiques, potser a causa de la improvisació i l'absència de la persona que més domina aquest material. També fem esment de l'insuficient pica-pica que s'oferí durant l'estona d'espera de les classificacions, en poca consonància amb la gentada que hi havia reunida en aquell moment a la plaça.

El repartiment de premis fou a l'alçada de les circumstàncies per bé que ens agradaria poder-lo millorar encara. Cal agrair la presència de l'alcalde d'Olivella acompanyat per la regidora de Cultura, que acceptaren presidir aquest emotiu acte entre marxadors; però, sobretot, l'esforç del municipi per oferir un entorn, apropiat a l'esdeveniment: unes tanques impèdien l'accés de vehicles al nucli antic i convidaven a aparcar en l'esplanada inferior del poble. La guàrdia municipal ens oferí tota classe de serveis i de suport material; ens vàrem sentir recolzats en tot moment i és per això que des d'aquí en donem les gràcies. Tam-

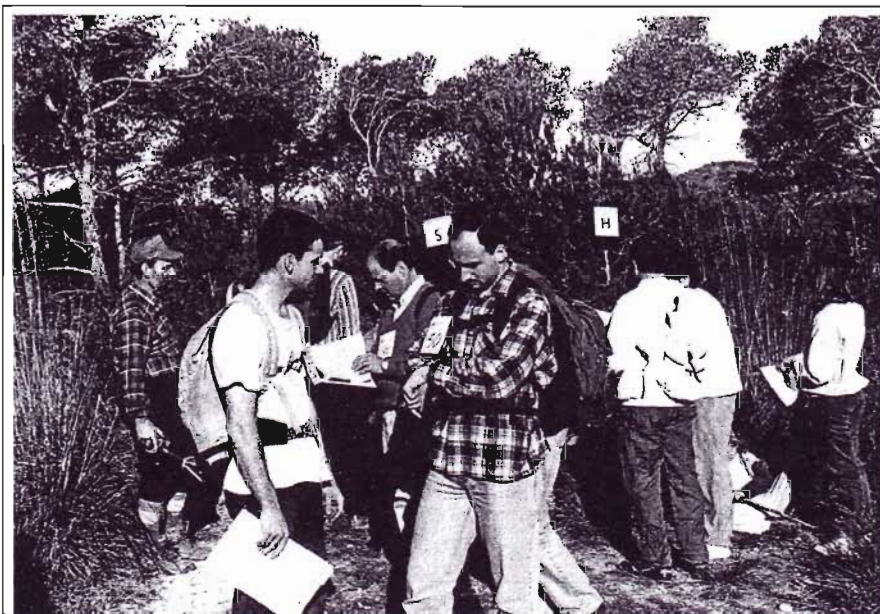
poc no seria just oblidar el servei que oferí la Creu Roja i totes aquelles persones desinteressades que des de l'anonimat visqueren i s'esforçaren per la Marxa.

Per a l'any vinent s'escau la 40a edició i voldríem arrodonir l'avenç donant un caire més festiu a la diada, trencant algun esquema establert i multiplicant els esforços perquè sigui un esdeveniment inoblidable. Fa molts anys que hem aconseguit la majoria d'edat, però si hi ha voluntat compartida d'ajuntar totes les idees i repartir els esforços podríem pensar en una 40a Marxa d'Orientació per Descripció realment excepcional. Un repte és assolir

d'una vegada la màxima participació i l'altre és aconseguir que, malgrat aquest augment previsible, les tasques organitzatives siguin el més fluïdes possibles i s'adiguin amb la diada. És massa d'hora per anunciar el sector on es desenvoluparà, tot i que ja s'ha apuntat la possibilitat d'inspeccionar el terme de Santa Margarida i els Monjos (La Senabra-La Pòpia-Penafel).

Esperem que la 39a Marxa hagi satisfet les vostres expectatives i, sobretot, que poguem tornar-nos a veure amb motiu de la 40a edició.

Antoni Sagarra i Mas
Grup de Marxes



Prop del Pou de la Vinya, el control H. Foto: F. Casas



El primer equip social classificat rebent el trofeu de mans de l'alcalde d'Olivella. Foto: F. Casas

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

BALANÇ PARTICIPATIU, HORARIS I QUILOMETRATGE



Nº ORDRE		ANY	INDRET	ENTITATS FORANES			ENTITATS LOCALS		Participació	Km	Horari efectiu
SOCIAL	INTER.			amb repres	dret a classi	TOTAL EQUIPS	TOTAL EQUIPS	Talaia + UNIO + ALTRES			
1		1959	Castelldefels - Begues				16		16	14,858	4h 26'
2		1960	Vilanova-Cubelles-Pantà Foix-Vilanova			1	26		27	25,946	6h 12'
3		1961	St.Pere Ribes-l'Adonar-Canyelles				52		52	21,771	5h 24'
4		1962	Gavà-Massís del Garraf-Castelldefels			15	44		59	24,138	5h 35'
5		1963	Castellet-Torrelletes-Canyelles				32		32	18,215	4h 53'
6		1964	Sitges-Jafra-St.Pere de Ribes			3	25		28	22,831	5h 25'
7		1965	La Joncosa de Montmell-Santes Creus			16	29		45	17,978	4h 37'
8		1966	Olivella - Santa Susagna-can Suriol				24		24	16,579	4h 30'
9		1967	Querol - Sta. Perpètua-Esblada	3		9	26		35	21,415	5h 31'
10		1968	La Llacuna-St.Martí de Tous	5		14	25		39	18,894	4h 49'
11		1969	La Riera de Gaià - Salomó	9		36	24		60	16,784	4h 30'
12		1970	La Plana Rodona-Olèrdola	7		22	41		63	16,545	3h 56'
13		1971	Castellví de la Marca-Aiguaviva	7		21	18		39	16,440	4h 20'
14		1972	Abellar-Font.Rubi - Pontons	7		21	35		56	15,028	3h 17'
15		1973	Carme-Mediona	3		9	28		37	15,794	3h 11'
16	1	1974	Ordal-Gelida	9	7	46	0		46	14,353	3h 10'
17	2	1975	Capellades-Pobla de Claramunt	16	9	81	0		81	15,445	3h 17'
18	3	1976	Vallcarca-Ca l'Amell de la Muntanya	9	5	56	0		56	15,522	4h 12'
19	4	1977	Torrelles de Foix -Can Coral-Stri.de Foix			57	0		57		
20	5	1978	Rocacrespa -Pantà-Can Cassanyes-Talaia	8	5	46	12		58	16,332	4h 47'
21	6	1979	Canaletes -El Bedorc	9	5	69	13		82	13,697	3h 56'
22	7	1980	St.Quintí de Mediona	8	5	68	14		82	14,650	3h 46'
23	8	1981	Miralles -El Grony-Gorg del Diable	9	7	76	36	(26 + 10)	112	16,707	3h 55'
24	9	1982	Pla de Manlleu-Celma-Vall d'Infern	12	5	49	40	(29 + 11)	89	18,454	4h 27'
25	10	1983	La Llacuna-Puig Castellar-Font Cuitora	4	0	6	58		64	17,620	4h 06'
26	11	1984	Ca n'Aguilera(Piera)-Castellolí	3	0	6	22		28	18,707	4h 27'
27	12	1985	La Joncosa de Montmell-St.Marc	9	4	30	33		63	22,618	5h 12'
28	13	1986	Pontons-St.Salvador-St.Joan de la Muntanya	8	4	32	36		68	15,106	3h 37'
29	14	1987	Pierola-St.Cristòfol-Can Termens	6	3	26	38		64	12,011	2h 53'
30	15	1988	Sta.Margarida de Montbuí-Collbàs-La Tossa	6	4	40	43		83	16,366	4h 02'
31	16	1989	El Remei(Alcover)-L'Aixàbiga-Riu Glorieta	5	4	16	54	(45 + 9)	70	18,243	4h 23'
32	17	1990	Pontils-Massís Monclar-Vallespinosa (fou suspesa poc després d'haver-se començat)	8	5	30	66	(50 + 16)	96	17,290	4h 11'
33	18	1991	Bellprat-Castell de Queralt-La Roqueta	8	4	24	49	(38 + 11)	73	19,470	4h 50'
34	19	1992	Castellolí-Pembra Morta-Can Guixà-C.Soteres	7	2	33	49	(37+1+11)	82	14'189	3h 39'
35	20	1993	St.Pere de Ribes-Els Somadors-La torreta						145	12,066	3h 05'
36	21	1994	Canyelles - St. Miquel d'Olèrdola						159	13,503	3h 51'
37	22	1995	Torrelletes - Font d'Horta - Pantà de Foix - Castellet						146	14,489	3h 33'
38	23	1996	Sant Pere de Ribes-els Vinyals - Montgruís - Puigmallo - La Serna - Ribes						142	17,040	4h 30'
39	24	1997	Olivella - Santa Susagna - Els Pedregons - can Suriol - Olivella						135	16,100	3h 55'